

9,60

БОРБА

B O R B A

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT

SEPTEMBER-OCTOBER, 1960

NEW YORK

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ
НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT

P.O.Box 2158, Grand Central Station, New York 17, N.Y.

1960 - бр. 3/18

Ню Йорк

Август - Септември

Н В Е В Ъ Р Н О !

Въ посланието си към българитѣ въ изгнание по случай петъ-годишнината отъ пълнолѣтието Му Негово Величество Царь Симеонъ II ни съветва следното:

"Не трѣбва, въ умразата си към комунизма, да се самозаблуждаваме. Режимътъ въ България, не го казвамъ за първи пътъ, е отбелязалъ нѣкои постижения, но бързамъ да добавя, че ако въ страната ни съществуваше свободната инициатива и достъпа на чужда финансова подкрепа, ние щѣхме да постигнемъ много повече за същото време. Въпреки това трѣбва да направимъ усилието, да се приспособимъ къмъ дѣйствителността, къмъ днешнитѣ времена, да спремъ да живѣемъ съ миналото, каквото и да е било то, днешна България не е България отъ преди 1944 година, трѣбва да вървимъ съ времето и изискванията му, ако изобщо държимъ да напредваме".

Първо, ние не можемъ да повѣрваме, че тази декларация е направена отъ Негово Величество и ще очакваме тя да бѣде опровергана въ най-скоро време и редакторитѣ на вестника който я публикува да бѣдатъ публично порицани за разпространяване на невѣрни съобщения!

Второ, ако дѣйствително Негово Величество е направилъ въпросната декларация, ние дължимъ да заявимъ следното:

Има много нѣща, които могатъ да бѣдатъ отминати съ мълчание. Има въпроси по които може да се избѣгне полемика. Има въпроси, които отъ уважение и почитъ къмъ високата особа на Негово Величество, могатъ да бѣдатъ оставени безъ последствие. Горната декларация се намира вънъ отъ обсега на тѣзи въпроси. Тя не може да бѣде отмината съ мълчание!

Ако нѣкой иска да бѣде "обективенъ" за положението въ България, то той трѣбва първо:

Да запали една свещъ надъ знайтѣ и незнайни гробове на десетки хиляди съсъ садъ и безъ садъ избити народни синове, преди да прави усилия да върви съ времето и да се приспособява къмъ дѣйствителността,

Да отпрати борчески поздрави до мъчениците въ Белене, Куциянъ и Държавна Сигурностъ, да надникне въ мрачните затворнически килии където гниятъ хиляди патриоти борци за свобода - преди да изпада във възторгъ отъ язовирите или казината по черноморския бръгъ,

Да утеши хилядите майки потънали въ черно - преди да плаче за свободна инициатива и чужда финансова подкрепа,

Да запали неугасимия огънъ на борбата у онѣзи, които съ жадъ очакватъ да огрѣе зората на свободата - преди да прави сравнение между постиженията на днешния робски режимъ въ България и тѣзи на въображаемия такъвъ въ рѣцете на чужди финансови магнати!

Вмѣсто преклонение предъ голготските страдания на нещастния ни народъ ние сме свидетели на едно зрелище, което може да се сравнява само съ онова, което се разигра предъ кръста на Спасителя. Когато въ смъртната си агония той поиска капка вода да утоли жаждата си, нѣкой войникъ му подаде гъба натопена въ отрова!

Египетските фараони построиха пирамиди-гробници, които и досега озадачаватъ човѣшката мисълъ, но не сѣ престанали да бждатъ символъ на неописуемо човѣшко страдание. Свѣта още продължава да говори за жестокостите на египетското робство и да се ужасява отъ тѣхъ! Свѣта ще говори воевѣки вѣковъ за жестокостите на комунистическото робство и ще се ужасява отъ тѣхъ!

Умразата къмъ комунизма не е самозаблуждение! Тя не е и булевардна декорация! Тя е само сѣнка на неравната борба на животъ и на смъртъ между роба и тиранина! Растящиятъ блѣсъкъ на дворците на тиранията не прави робските окови по-леки, но задълбочава зиналите рани, за да принуди роба да мирува!

Самозаблуждава се онзи, който си е помислилъ, че като признае нѣкои постижения на комунистическия режимъ въ България, е спрѣлъ да живѣе въ миналото, се е приспособилъ къмъ дѣйствителността, живѣе въ днешните времена, е тръгналъ съ времето и изискванията му! Самозаблуждава се онзи, който е неспособенъ да види задъ фасадата на комунистическата пропаганда черната робия на българския народъ! Заблуждава се онзи, който ни казва, че българските работници сѣ "въ повечето случаи зле платени и нѣмащи много политически права, че селяните, че българските селяни сѣ само "недоволни" отъ политиката на режима..... какъто на друго мѣсто въ Царското послание се говори.

Ние знаемъ, че българското правителство е разпратило въ чужбина много емисари съ цель да правятъ пропаганда за политиката му! Ние знаемъ, че много отъ тѣзи емисари по инструкции отъ София се отбиватъ до Римъ и Мадридъ, за да изкажатъ предъ тамошните българи възторга си отъ постиженията въ България! Ние знаемъ, че мнозина отъ тѣзи емисари сѣ бивши придворни служители, които сѣ оставили заложници въ София като гаранция за лоялно изпълнение на мисията имъ! Ние знаемъ, че мнозина Българи знаятъ комунизма само отъ комунистическите вестници и отъ разказите на комунистическите емисари! Но ние знаемъ за положението въ България отъ личенъ опитъ. Ние изпитаме на гърба си сладостите и постиженията на комунистическия режимъ. Това което ние сме видѣли съ очите си и изпитали на гърбовете си е по силно отъ всѣка декларация на комунистическите емисари, дори и тогава, когато тя е скрепена съ подписа на Негово Величество и нашиятъ отговоръ не може да бжде другъ, освенъ: **НЕ Е ВЪРНО!**

Д-ръ Иванъ Дочевъ.

ПОЛУГОДИШНА СЕСИЯ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТЪ

НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТЪ

Редовната полугодична сесия на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. тази година се състоя в градъ Бъфало, хотелъ Леноксъ, на 3 и 4 септемврий. Българското знаме бѣ развѣто презъ тѣзи два дни наредъ съ американското надъ входа на модерния и единъ отъ голѣмитѣ хотели на града. Първото заседание се откри въ сѣбота, 3 часа следъ обѣдъ отъ Председателя Д-ръ Иванъ Дочевъ. Присѣтствуваха или бѣха представени съ пълномощни всички членове на Ц.У.С., на Контролната Комисия и председателитѣ на клоноветѣ въ Канада и Америка. Преди пристъпване къмъ дневния редъ Инж. С. Харизанъ - Председателъ на Контролната Комисия, приятно изненада всички като поднесе две малки знамена - едно българско и едно американско - които украсяваха заседателната маса презъ двата дена.

По първа точка отъ дневния редъ - организационни въпроси - направиха доклади Д-ръ Иванъ Дочевъ, Д-ръ Калинъ Койчевъ и Инж. А. Гъндерски. Констатира се, че организацията се е стабилизирала, връзкитѣ съ клоноветѣ въ другитѣ страни и континенти сѣ засилени и се развива навсѣкѣде оживена дѣйностъ.

Д-ръ Койчевъ следъ това докладва за работата въ Българския Националенъ Съветъ. Ц.У.С. одобри доклада на Д-ръ Койчевъ и реши и занаяпредъ да дава подкрепа на БНС.

По въпроса за Временното Българско Представителство и създаденото положение направиха доклади Д-ръ Дочевъ и Д-ръ Койчевъ. Станаха обширни разисквания въ които взеха участие Д-ръ Георги Паприковъ, Инж. Ангелъ Гъндерски, Инж. С. Харизанъ, Радославъ Поповъ, Цоню Градинаровъ, Крумъ Лунгаловъ, Владимиръ Мечкарски, Руси Славейковъ, Миро Герговъ и др. Взетото становище е изразено въ гласуванитѣ резолюции.

Първото заседание бѣ вдигнато въ 9 часа вечерята. Следъ това въ домътъ на секретаря на мѣстния Клонъ, Бъфало, г. Василь Динчевъ, Бъфалската организация даде вечеря въ честъ на членоветѣ на Ц.У.С. Освенъ членоветѣ на Ц.У.С. на вечерята присѣтствуваха и специално поканени гости - на първо мѣсто Инж. Тончо Теневъ отъ БЗНС, който бѣ дошелъ въ Бъфало да се срещне съ дѣйцитѣ на Земеделския Съюзъ въ Америка и Канада. Гоститѣ бѣха поздравени отъ Д-ръ Дочевъ и г. Теневъ. Речитѣ имъ бѣха изпратени съ бурни ръкоплѣскания.

Второто заседание се откри въ недѣля, 9 часа преди обѣдъ. Д-ръ Койчевъ докладва проекто-резолюциитѣ, които бѣха удобрени и приети съ пълно единодушие следъ обстойни разисквания въ които взеха участие всички членове на Ц.У.С. Тѣзи резолюции, напечатани на друго мѣсто въ "Борба" заслужава да бждатъ добре проучени, тъй като тѣ представляватъ единъ важенъ документъ отъ нашата борба за освобождението на България. Следъ кратка обѣдна почивка заседанието продължи съ останѣлитѣ въпроси въ дневния редъ. Реши се щото следващиятъ Пети Конгресъ да ознаменува петнадесетъ годишната история на организацията, десетгодишнината отъ основаването на БНФ въ Америка и Канада и деня на Освобождението на България и се възложи на клонъ въ Ню Йоркъ да направи необходимитѣ приготовления. Отдѣлнитѣ клонове опредѣлиха своитѣ вноски за изнасянето на този конгресъ.

Разгледанъ бѣ и въпросътъ за издаването на "Борба" и всѣки клонъ по съответни финансови ангажименти. Чикагския клонъ донесе оригиналната прокламация на Кмета на гр. Чикаго съ която обявява деня 3 Мартъ за Денъ на България и бѣ поздравена за това. Разгледани бѣха и други актуални въпроси по които се изказаха всички членове на Ц.У.С. Сесията бѣ закрыта въ 9 часа вечерята при общо задоволство за извършената работа.

РЕЗОЛЮЦИЯ

НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНА- ЛЕНЪ ФРОНТЪ

БЪФАЛО, 4 СЕПТЕМВРИ, 1960

I.

1. Днесъ, шестнадесетъ години следъ 9 септември 1944 г. българскиятъ народъ все още се намира подъ комунистическо управление, лишенъ отъ граждански и политически права и потиснатъ отъ червения империализъмъ, който надминава всѣка сръдновѣковна деспотия.

2. Налагането на комунистическата диктатура въ България и последвалитѣ реформи въ народното стопанство, политическата структура и различнитѣ отрасли на народната духовна култура доведоха до превръщането на българскитѣ селяни и работници въ крепостни роби, а българската интелигенция въ проводникъ на комунистическо мракобесие налагано съ методитѣ на които всѣки сръдновѣковенъ инквизиторъ би завидѣлъ.

3. Ликвидирането на политическитѣ партии въ България, заедно съ унищожаването на частната собственостъ и поставянето на българското работничество подъ контрола на държаваната машина чрезъ нейнитѣ органи наречани умилшено професионални съюзи доведе до установяването на една тотална диктатура съсръдоточена въ рѣцетѣ на новата класа експлоататори наложена на българския народъ отвънъ, която го лиши отъ право на гласъ, свободно организиране, свободенъ печатъ и свободно изразено мнение по националнитѣ политически, икономически и културни въпроси.

II.

4. Надеждитѣ на българския народъ за освобождение съ помощта на западнитѣ сили се разбиватъ една следъ друга въ неумолимия ходъ на свѣтознитѣ събития които благоприятствуватъ закрепването на комунистическия режимъ въ България, ползващъ се отъ безрезервната подкрепа на Съветския Съюзъ, въ сѣщото време когато западнитѣ сили не гледатъ сериозно на борбата на българския народъ за свобода и въ подкрепата си на демократическитѣ сили въ България не отиватъ по-далече отъ голи обещания и безплодни дипломатически маневри.

5. Ликвидирането на демократическитѣ движения въ странитѣ задъ желѣзната завеса, включително България, жестокото потушаване на народнитѣ възстания въ Берлинъ, Познанъ и Унгария, пропадането на Женевскитѣ конференции въ 1955 и 1959, триумфалното шествие на Крушчевъ въ Америка и нахално предизвикателното му държане въ Парижъ, презъ м. Май т.г. подъ мнимото съветско превъзходство въ областта на атомнитѣ оръжия безъ да срещне съответна реакция отъ страна на свободния свѣтъ сѣ факти които все повече и повече налагатъ заключението, че той все още се намира далече отъ една политика за освобождение на поробенитѣ народи, освенъ ако тази политика му бѣде наложена отъ сили и обстоятелства вънъ отъ неговия контролъ.

6. Външна намѣса за освобождението на България при днешната международна обстановка може да бѣде предизвикана само отъ една агре-

сивна акция на Съветския Съюз или неговитѣ сателити противъ западния свѣтъ, която акция би предизвикала свѣтовенъ конфликтъ и България би се намерила въ срѣдата на свѣтовнитѣ събития.

7. Външна намѣса за освобождението на България би последвала една вътрешна революция въ България или друга поробена страна, която би надраснала своя националенъ характеръ и би се превърнала въ международенъ конфликтъ, какъвто нито комунистическиятъ, нито западнитѣ сили при днешната обстановка желаятъ и еднакво се стараятъ да избѣгнатъ. Такава една революция е еднакво застрашена и отъ страна на комунистическиятъ поробител и отъ страна на демократическиятъ правителства, въ резултатъ на което комунистическиятъ власти ще положатъ всички усилия да унищожатъ всѣки зародишъ на народното освободително движение, а тайнитѣ служби на демократическиятъ правителства търсятъ да държатъ въ рѫцетѣ си освободителнитѣ движения, да ги държатъ подъ свой контролъ и да не позволятъ щото тѣ да се разрастнатъ въвъ вътрешна всенародна революция, която тѣ нито биха могли да подпомогнатъ дипломатически, нито биха могли да подкрепятъ материално.

III.

8. Политическиятъ, социални и икономически промѣни въ България презъ изтеклитѣ шестнадесетъ години подъ комунистическо робство дадоха и даватъ дълбоко отражение въ народната психология и начинъ на мислене и доведоха българския народъ до положението да схване абсолютната незамѣнима стойностъ и цена на свободата и демокрацията като форма на държавно управление и да застане като единъ, отъ най-крайната лѣвица до най-крайната дѣсница на фронта на националната освободителна борба.

9. Въ условията на червената комунистическа тирания въ България нѣкои политически и духовни водачи не можаха да издържатъ предъ натиска на поробителя и безславно капитулираха предъ червения господарь и тамъ отъ кадето българския народъ очакваше да чуе насърчение и утеха, се чу зовъ за подчинение и преклонение, но за честъ на българския народъ изъ неговитѣ недра израстнаха неподозирани водачи, които поеха знамето на всенародната борба изъ рѫцетѣ на падналитѣ на полесражението и гниещитѣ въ затворитѣ и концлагеритѣ.

10. Въ новитѣ условия на съществуване въ България израстна едно ново поколѣние борци за свобода и демокрация въ чиито рѫце се намиратъ съдбинитѣ на утрешна свободна България, за което наследството на миналото има значение само до толкова, доколкото то носи бележитѣ на борбата противъ комунизма и бележитѣ на борбата за социална правда и политическа демокрация, но не и такова наследство на миналото, което все повече и повече се превръща въ синонимъ на сервилно обслужване на комунистическата партия или синонимъ на социална експлоатация, корупция и авторитаризъмъ.

11. Освобождението на българския народъ е български националенъ въпросъ и се намира единствено и изключително въ рѫцетѣ общобългарския националенъ съпротивителенъ фронтъ. Всѣка намѣса въ борбата на този фронтъ отъ чужди срѣди съ цель да му се диктуватъ политически принципи застрашава да провали народната освободителна борба.

12. Единството на общо-българския освободителенъ фронтъ е светиня отъ която трѣбва да вдигнатъ рѫце всички партизански апетити

и къмъ която може да се пристъпи само съ чисто съзнание за укрепване и заздравяване на това единство, което въ този моментъ стои по-високо отъ всѣки класовъ, съсловенъ, партиенъ, организационенъ и личенъ интересъ.

13. Обединениятъ фронтъ на националнитѣ освободителни сили въ отечеството е образецъ за подражание на българскитѣ емигранти въ изгнание въ усилията имъ да подпомогнатъ народната освободителна борба, както въ сѣщото време единството на българската политическа емиграция е решителенъ факторъ за укрепване и възрастване на единството на вътрешния освободителенъ фронтъ.

IV.

14. Разединението на българскитѣ политически сили въ емиграция е резултатъ отъ намѣсата на външни фактори въ живота на българската емиграция, еднакво комунистически и анти-комунистически, като последнитѣ, дори и тогава когато сѣ водени отъ най-добри намерения, подведени отъ изкуствено насаждани предразсѣдъци и недостатъчно познаване на българската дѣйствителностъ и особено изпаднали подъ влиянието на безотговорни български сръди, които се интересуватъ повече отъ личнитѣ си интереси отколкото отъ народната освободителна борба, провеждатъ съ настървение и необяснимо късогледство една политика, която сѣе бачила на разложението и разединението сръдъ българската емиграция въ чужбина и народното освободително движение въ България.

15. Българскиятъ Националенъ Фронтъ счита, че всѣка политическа комбинация на българскитѣ емигрантски сили, която търси да изгражда единството на българската емиграция на базата на отричане и дезавуиране на българскитѣ политически партии, политически организации и групировки, е прикритие на авторитарни намерения за устройството на освободена България и дѣло на отречени или дезавуирани отъ българската емиграция политически личности.

16. Българскиятъ Националенъ Фронтъ счита за свой дългъ да напомни на всички български групировки въ чужбина, че:

Никоя отъ тѣхъ не е оторизирана да представлява по-голъма или по-малка частъ отъ българския народъ,

Никоя отъ тѣхъ не е достатъчно голъма и достатъчно силна за да игнорира останалата частъ отъ българскитѣ емигранти въ общата борба за освобождението на България,

Никоя отъ тѣхъ не може да иска отъ останалата частъ отъ българската емиграция да се отказва отъ политическитѣ си убеждения и да възприема тѣзи представлявани отъ нея,

Никоя политическа групировка не може да си позволи лука въ тѣзи трагични за България дни да проваля народното единство като поставя собственитѣ си тълкувания на миналото като условие за обединението на емиграцията,

Дѣлото за освобождението на България и установяването на единъ парламентарно демократиченъ режимъ въ отечеството е достатъчно голъма задача за да послужи като база за народно обединение на всички национални демократични сили, отъ най-лѣво до най-дѣсно, безъ да налага щото тѣ да се отказватъ отъ политическитѣ си програми, но напротивъ, като признаятъ, че програмата на всѣка една отъ

тѣхъ е легитименъ изразъ на естествения демократиченъ процесъ на мислене и дѣйствиe.

17. Българскиятъ Националенъ Фронтъ обръща вниманието на българскитѣ политически групировки въ чужбина върху политическата корупция която все повече и повече намира изразъ въвъ издигането на раководни позиции на лица публично разобличени като агенти на българското комунистическо правителство, като агенти на разни други служби или като криминални престъпници и да посочи на цѣлата българска общественостъ и на чуждия свѣтъ, че въздигането на тѣзи личности е дѣло на сили стоящи вънъ отъ българскитѣ политически групировки, които съ това целятъ да компрометиратъ тѣзи групировки и онѣзи български институции, които стоятъ задъ тѣхъ.

18. Освенъ отдѣлнитѣ политически партии, политически организации, помощни и културно просвѣтни комитети, всрѣдъ българската общественостъ въ чужбина се оформиха три главни насоки на политическо мислене, представени въ три главни политически комбинации:

а. Отпадналитѣ отъ комунистическия Отечественъ Фронтъ политически фракции се организираха въ Българския Националенъ Комитетъ "Свободна и Независима България",

б. Последователитѣ и идейни привърженици на довоеннитѣ авторитарни безпартийни режими се събраха въвъ Временното Задгранично Представителство

в. Представителитѣ на демократичнитѣ и патриотични български партии и организации се обединиха въ Българския Националенъ Съветъ.

V.

19. Българскиятъ Националенъ Фронтъ, вѣренъ продължителъ на политическитѣ традиции на националнитѣ анти-комунистически движения отъ преди войната които изнесоха на плещитѣ си идейната борба противъ набежитѣ на комунизма срѣдъ българската младежъ и цѣлия български народъ - въ идейната и политическа атмосфера господствуваща въ довоенна България, съсъ всичкитѣ и простими и непростими грѣдове - и съ цената на хиляди жертви отстояха на комунистическата тирания следъ девети септемврий 1944 г., съсъ съзнанието, че интереситѣ на България и възжеленията на българския народъ за свобода и демокрация ще бѣдатъ най-добре обслужени отъ една комбинация на силитѣ на политическия центъръ въ нашия общественъ животъ въ чужбина, присѣдини усилията си и даде подкрепата си на Българския Националенъ Съветъ.

20. Българскиятъ Националенъ Фронтъ счита Българскиятъ Националенъ Съветъ за една политическа коалиция която обединява българскитѣ партии, политически организации, професионални, помощни и културно-просвѣтни дружества въ Америка, Канада и всички свободни страни въ свѣта, както и отдѣлни българи въ чужбина които, на базата на взаимното признаване на легитимното съществуване на всѣка една отъ тѣхъ, координиратъ единичнитѣ си усилия въ общото дѣло за освобождението на България и като такава коалиция представлява политическата база за всеобщо желаното обединение на българската емиграция въ чужбина.

VI.

21. Българскиятъ Националенъ Фронтъ отбелязва съсъ задоволство, че отъ девети септември 1944 г. насамъ българската политическа емигра-

ция представена от различните политически, културно-просветни и помощни организации е държала и продължава да държи високо знамето на освободителната борба като е вложила максимума от разполагаемите си сили за тържеството на освободителната кауза и отхвърля всички опити да се обвиняват българските емигранти в липса на патриотизъм, в незаинтересуваност за освободителната борба, в липса на ентузиазъм, в апатия, в ненужни спорове, в преливане на пусто в празно, и счита всички тези опити и инсинуации за плод на политическа неосведоменост, на непознаване и неразбиране на българските политически проблеми и желание да се отрече приноса на българската емиграция в борбата против комунизма.

22. Българският Национален Фронт счита, че опитите на българската емиграция през последните петнадесет години в усилията и да се обедини за една обща борба не са били напразни и отбелязаните постижения представляват сериозен принос в общата народна борба за свобода и основа за по-нататъшни и по-плодотворни усилия в това направление и ако някои са склонни да гледат на собствените си усилия като на безплодни опити и горчиво съжаляват за изгубеното си време, като неубедително търсят оправдание в това, че никой не отишъл да им предложи услугите си, което не отговаря на истината, като в същото време заявяват на "шепа" неизвестни хора, които ги били възпрепятствували да водят борбата за освобождението на България, че щели да продължат борбата само с малцината останали им върни, то таква едно отношение не ангажира българската емиграция в нейното огромно болшинство.

23. Българският Национален Фронт декларира, че в интереса на освободителната борба и единението на българските политически сили, организацията е била винаги за една политика на компромиси и политическо сътрудничество с всички български политически групировки - от ляво и от дясно - и е доказала тази своя готовност с участието си в Българския Национален Съвет.

24. Българският Национален Фронт декларира, че ^{не} със съжаления за една пропаднала погрешна политика, своевременно осадена от Централния Управителен Съвет и основана на отречени от модерната политическа мисъл концепции, но с корегирането на тази политика изпаднатите в безизходица ще намерят отново пътя към разумната борба за освобождението на България и не с закани и с оправдания за чужди грехове, но с повече уважение към българската емиграция, по-малко хитруване и повече политически реализъм, ще спечелят онова, което за сега са изгубили - доверието на българската емиграция.

VII.

25. Българският Национален Фронт с задоволство отбелязва, че решенията на третия конгрес и резолюциите на Централния Управителен Съвет взети в Бъфало на 6 септември 1959 г. са очертали и изяснили демократическата идеология на организацията, са повдигнали нейния политически престиж и влияние сред българската емиграция, са ясно определили нейното място сред българската общественост в изгнание, са очистили организацията от политически и морално компрометирани елементи и са били потвърдени от последвалите събития сред българската емиграция и специално с политическия крах на така нареченото Временно Задгранично Представителство.

РАЗМИШЛЕНИЯ ВЪРХУ БЪЛГАРСКИЯ ЕМИГРАНТСКИПЕЧАТЪ

Преди няколко дни прочетохме една реч на Конгресманъ Харисъ отъ Пенсилвания въ която, като говори за отговорността на печата прави следната забележка: "Пресата трѣбва да разследва даннитѣ които и се представятъ и да докладва заключенията си като обективни новини и тогава, когато се касае за престъпления, независимо отъ това дали се касае за единъ общественъ служителъ или частно лице и независимо отъ това дали се касае за въпроси отъ криминаленъ характеръ или въпроси просто отнасящи се до законодателството."

Забележитѣ на Конгресманъ Харисъ ни наведоха на мисълта да поставимъ на разглеждане въпроса за българския емигрантски печатъ и да сподѣлимъ нѣкои отъ впечатленията си съ нашитѣ читатели. Въ този случай ние по необходимостъ трѣбва да споменемъ имената на нашитѣ емигрантски издания - нѣщо което всички български вестници и списания въ чужбина се мъчатъ всѣчески да избѣгнатъ, съ изключение на онѣзи такива които считатъ за приятелски настроени, отъ страхъ да не би да направятъ нѣкаква пропаганда за събратята си и отъ желание да ги уязвятъ съ претенцията че ги игнориратъ. Едва ли би могло да се предположи по-голяма дребнавостъ да се третира този въпросъ по такъвъ единъ начинъ. Всѣка публикация сама по себе си си прави сама пропаганда и ние не считаме, че като споменемъ нѣкои имена имъ прави особена честъ или пъкъ като не ги споменемъ имъ принасяме нѣкаква вреда. Ние само съжяляваме, че не бихме могли да изброимъ двойно повече български публикации въ чужбина, безъ огледъ на това дали сж враждебни или приятелски настроени къмъ насъ. Ние не ще споримъ съ никого и ще признаемъ предварително, че всѣка българска публикация, по свой пътъ и съ свои сръдства допринася съ нѣщо за българската кауза и само бъдещето ще отсиди кой е допринесълъ повече и кой по-малко за тази кауза. Въ разсъжденията си върху проблемитѣ на българския емигрантски печатъ ние ще имаме предвидъ освенъ "Борба" следнитѣ публикации: "Македонска Трибуна", "Свободна и Независима България", "Български Земедѣлски Народенъ Сюзъ", "Осведомителенъ Бюлетинъ на Българското Емигрантско Дружество въвъ Франция", "Единъ Заветъ", "Свобода", "Български Воинъ", "Лжчъ", "Български Осведомителенъ Бюлетинъ" и др.

Очевидно списъка на българскитѣ издания въ чужбина не е много дълъгъ. Ако трѣбва да правимъ сравнение съ броя на българскитѣ публикации въ надвечерието на освобождението отъ турско робство и днесъ, то заключението не ще бѣде никакъ въ наша полза. Ако трѣбва да правимъ сравнение между съдържанието на българскитѣ публикации отъ преди освобождението и днесъ - заключението отново не ще бѣде въ наша полза. Причинитѣ за съществуващата разлика сж достатъчно сериозни и не могатъ да бѣдатъ така лесно игнорирани. На първо мѣсто стои въпроса за жертвоготовността на българската общественостъ преди освобождението и почти несъществуващата заинтересуваностъ на по-състоятелнитѣ българи въ емиграция да подпомогнатъ публикуването на българска книжнина въ чужбина. Редица отъ гореизброенитѣ вестници и списания наистина сж богато субсидирани отъ различни служби и излизатъ въ прилична форма и редовно, но повечето отъ тѣхъ се печататъ съ оскаднитѣ сръдства на българскитѣ емигранти и излизатъ нередовно. Едни отъ тѣзи последнитѣ се мимиографиратъ на циклостилъ, други на мултилитни машини, едни сж малко или повече прилични на видъ, други сж зацапани съ мастило или печатани на проста мукавена хартия. Не е рѣдко явление да прочетемъ въ казионнитѣ български вестници и списания подигравки по адресъ на тѣхнитѣ по-бедни мимиографирани събратя, но трѣбва да подчертаемъ, че всички български издания, независимо отъ това на каква хартия и къде сж отпечатани независимо отъ външния имъ видъ се четатъ съ еднакъвъ интересъ и се очакватъ

съ еднакво нетърпение отъ жадната за българско четиво емиграция пръсната по четеритѣ страни на свѣта. Тѣзи публикации сж носители и изразители на вѣрата, надеждитѣ и проявленията на българскитѣ емигранти, идеитѣ и убежденията имъ, и всѣка страница, печатана или мимиографирана, на луксозна хартия или на мукава се чете и препрочита отъ българския емигрантъ въ Америка или Австралия, Бразилия или Нова Зеландия, особено тогава когато тази страница вѣрно отразява въжделенията и разбиранията му. Лишенъ отъ духовна храна въ чужди страни и между чужди хора българския емигрантъ живѣе и сподѣля живота си съ отечеството и българската общностъ въ чужбина само чрезъ емигрантския печатъ. Това само по себе си подсказва, че тази духовна храна е насъщна нужда и тя трѣбва по единъ или другъ начинъ да се задоволи. Въ този смисълъ всички български публикации вършатъ едно високо патриотично дѣло и заслужаватъ обща признателностъ, но заедно съ това предъ тѣхъ стоятъ голѣми задачи и изключителни отговорности както въ настоящето, така и въ бъдещето.

Българскиятъ печатъ въ емиграция представлява интересна панорама на политически схващания и начини на третиране на българскитѣ въпроси. Бъдещиятъ български историкъ който би потърсилъ да открие въ емигрантскитѣ издания двигателнитѣ духовни сили които сж стимулирали политическитѣ емигранти ще срещне доста трудности въ опититѣ си да разгадае комплекситѣ на днешната наша дѣйствителностъ въ емиграция и да очертае насокитѣ на нашето политическо мислене.

На първо мѣсто на читателя на нашата емигрантска преса прави впечатление, че казионнитѣ вестници избѣгватъ да третиратъ капиталнитѣ политически въпроси които интересуватъ българската емиграция и избѣгватъ да взематъ становища по тѣзи въпроси въ духа и традициитѣ на политическитѣ групировки или срѣди които представляватъ. Политическитѣ коментари по различни въпроси, които сж въ изобилие, не излизатъ отъ рамкитѣ на стереотипната, скучна, безплодна, суха, неграмотна критика на комунистическото управление въ България, критика изградена на безконечно продължаване на писанията на "Работническо Дѣло", "Отечественъ Фронтъ", "Литературенъ Фронтъ" и др. Въ тѣзи коментари нерѣдко се срѣща такава некомпетентностъ и неразбиране на комунизма и такава липса на перспектива по разискванитѣ въпроси, че комуниститѣ биха заплатили хонораръ на аматьоритѣ писатели, за да продължатъ да дискредитиратъ антикомунистическата кауза. При това шаблонната интерпретация понѣкога ги прави нетърпими и човѣкъ може съ основание да се съмнява дали въобще нѣкой ги чете и дали огромнитѣ срѣдства които се харчатъ не биха били по-добре употребени за други цели.

денъ

Ние нѣма да бъдемъ изненадани ако нѣкой единъ признае, че казионната българска преса въ емиграция е била подъ директивитѣ на тѣзи които я заплащатъ. Такива признания не сж необходими дори при наличността на такива очевидни доказателства като последния брой на в. "Свобода" въ който намираме напечатана речта на единъ всеизвестенъ агентъ на българското комунистическо правителство, фактъ въ който не се ^{съмнява} нито единъ български емигрантъ въ чужбина. Вестникъ "Свобода" е станалъ ордие на ония които сж замѣсени въ тази невъзможна афера, които съ това търсятъ да реабилитиратъ него и себе си. Други казионни вестници, редакторитѣ на които отъ години събиратъ документи за разобличаването на споменатия комунистически агентъ, подъ директивата на съжитѣ сили не смѣятъ да си отворятъ устата и както се научаваме въ последния моментъ е трѣбвало да свалятъ вестника си отъ машинитѣ за да извадятъ поставенитѣ подъ печатъ компрометиращи споменатия агентъ материали.

Горнитѣ примѣри ярко показватъ, че казионната българска преса въ чужбина не е свободенъ органъ на българското обществено мнение, че тя се намира подъ непосредствения контролъ на онѣзи, които я заплащатъ и не може да третира капиталнитѣ български политически въпроси които интересуватъ българската емиграция. Това положение ни кара сериозно да се замислимъ върху задачитѣ на емигрантския ни печатъ.

Силите които контролират българската казионна преса са във плен на една погрешна концепция за единството на българската емиграция и усилията им да осъществят това единство търпят катастрофални поражения именно поради погрешното им разбиране на този въпрос. Тези сили считат че всяко открито дискутиране на българските политически проблеми довежда до полемика и разцепление и поради това казионната преса трябва да избъгне разискването на подобни въпроси. По такъв начин вместо единство около всепризнати политически идеи и организации те препоръчват единство около избрани от тези сили личности, които по тяхно убеждение, без оглед убеждението на българската емиграция, представляват българския народ. Ако трябва да съдим по фактите ще трябва да заключим, че тези сили не са единомисленици в избора си на лицето което може да представлява българския народ. Изглежда че избора на ~~срещно~~ Департамента е паднал върху Д-ръ Г.М.Димитровъ, каквото и да се подсказва нарочно по един или друг случай по този въпрос, докато различните служби подвеждат разни други групи и лица да върват че те са избора на Американското Правителство да представляват българския народ. За онзи, който познава механизма на Американското Правителство е ясно, че въ последна сметка мнението на Стейт Департамента е валидно и че всичко останало е само въпрос за използване на всички разполагаеми средства за постигане на крайната цел.

Аргументите на казионната преса, междуременно, въ защита на принципа за избъгване да се третират големите български политически въпроси заслужава да бъдат обсъдени. Тези аргументи се свеждат до отричане ролята на отделните политически партии и организации и налагането на българската емиграция на една или друга личност, на една или друга фиктивна комбинация от политически групировки, които са намерили благоволенieto на една или друга чуждестранна служба. Този път неизбежно води до приткпяване на политическото съзнание на българската емиграция, до превръщането и въ безсъзнавателна маса въ ръцете на богосизбраните и наложени и политици и евентуално до налагане на една нова диктатура въ България. Този начин на мислене и действие, без съмнение, напълно подхожда на онзи политически водачи, които са загубили вяра, че по пътя на свободно изразената народна воля могат да поемат управлението на свободна България. Тези хора разчитат на полицейската палка - не на народния глас и те за нищо на света не биха се съгласили да третират българските политически въпроси въ пресата си, тъй като въ такъв случай би трябвало да заемат становища, които биха ги дискредитирали пред онзи, които са възложили доверието си върху тях. Въ този смисъл казионната българска преса мълчи и отказва да третира въпроси от капитален национален характер, а такива въпроси съществуват.

Въпроса за бъдещето управление на България се третира само мимоходом и въ общи фрази, като емигрантските ни публикации се въздържат да заемат ясно и открито становище по основния въпрос за монархия или република от страх да не увредят на общата освободителна борба. Нито защитниците на републиканска форма на управление излизат съ една добре аргументирана теза въ публикациите посочвайки преимуществата на републиканската форма на управление и недостатъците на монархията, специално на българската такава нито пък защитниците на монархическото управление излизат да изнесат тезата си въ полза на монархията като защитят специално българската монархия от спорадичните нападки които се появяват от време на време. Българските републиканци тихомълком приемат, че този въпрос бѣ решен чрез плебисцита на 8 септември 1946 г. докато българските монархисти почиват на Търновската Конституция която автоматически решава този въпрос. И едните и другите са жертва на политически фикции и далече от едно реалистично разбиране на текущите исторически събития. Българските републиканци разчитат на освободителите на България да ги поставят на власт и те по свой път да осигурят установяването на републиката въ България. Същата надежда питат и някои български монархисти, които се надяват, че освободителите на България нѣмат друг път освен да възстановят Търновската Конституция, която автоматически поставя Царя на чело, той си назначава министрите по примѣра на днешното Задгранично Представителство, те си назначават околийските управители и

селски кметове и българската демократична монархия отъ рада на тази преди девети септемврий заеме мѣстото си во вѣки вѣковъ. Водими отъ подобна аргументация българскитѣ емигрантски издания не намиратъ за нужно да дебатиратъ по този въпросъ, безъ да подозиратъ че събитията могатъ да взематъ съвсемъ различенъ ходъ и еднитѣ и другитѣ да се видятъ непонятни и нежелани отъ българския народъ. Публичната дискусия на тѣзи въпроси е жизнена необходимостъ за българската емиграция и доколкото експонентитѣ на дветѣ тези сж сигурни въ аргументитѣ си тази дискусия ще ползува каузата имъ безъ да имъ увреди.

Другъ въпросъ който българската емигрантска преса не смѣе да докосне и дебатира и го счита като табу за българската политическа мисль въ емиграция е този за българскитѣ национални идеали. Въпросътъ за Македония въобщо не фигурира въ емигрантскитѣ ни издания. Той е напълно изоставенъ на "Македонска Трибуна", която върши работа заслужаваща адмирицията на цѣлата българска емиграция, безъ огледъ на остритѣ отношения които могатъ да съществуватъ между Македонската Политическа Организация и другитѣ срѣди въ българската емиграция и безъ огледъ на това дали нѣкой се съгласява напълно или отчасти съ тезата на тази организация. Останалитѣ български публикации, обаче, пазятъ пълно мълчание по този въпросъ и се въздържатъ да взематъ становище въ единъ или другъ смисль. Наистина тукъ и тамъ се подхвърлятъ съ половинъ уста предложения за компромиси съ тезата на МПО или пъкъ радикално отричане на тази теза, но авторитѣ се въздържатъ да дадатъ ясно и опредѣлено значение на думитѣ си. Изглежда че днешното наше поколѣние е загубило интереса си по този въпросъ. Не може да има две мнения, че онѣзи които биха желали това поколѣние съвсемъ да загуби интереса си не биха измислили подобъръ способъ отъ този да наложатъ на българската преса мълчание по този въпросъ. Въ този смисль интересно е да се отбележи, че когато българскитѣ комунисти сж на пътъ да ревизиратъ становището си по македонския въпросъ, указание за което сж нѣкои знаменателни писания въ комунистическия български "Исторически Прегледъ" и всеобщоизвестнитѣ дебати въ Москва преди две години, българската политическа емиграция отказва да дебатира този въпросъ въ пресата си. Обратното, въ тази преса се явяватъ отъ време на време съобщения, които сж оскърбление и за най-елементарното национално чувство на българина. Не могатъ да бждатъ окачествени другояче хвалебствията на нѣкои наши издания за сръбството или пъкъ прекалената любовъ на други такива и на вдъхновителитѣ имъ за Югославия и кралскитѣ югославски дипломатически представители въ чужбина. Първитѣ сж за "Балканска Федерация", но на балканитѣ не виждатъ други народности освенъ сръбитѣ, когато последнитѣ, отъ най-лѣвитѣ до най-дѣснитѣ, не сж престанали да говорятъ за Македония като за Южна Сърбия. Вторитѣ пъкъ отказватъ да видятъ въ лицето на Югославия сръбството и когато всички потиснати народности въ бивша кралска Югославия правятъ всичко възможно да убедятъ свѣта да приеме идеята за дезинтегрирането на тази държава, се опитватъ да и правятъ пропаганда срѣдъ българската емиграция. Но българската преса въ емиграция избѣгва да дебатира този въпросъ и предпочита да остане въ мългитѣ на шаблонната политическа фразеология.

Третата категория въпроси по които българската емиграция неспирно дебатира, а българската емигрантска преса отказва да третира засѣга политическитѣ въпроси отъ недалечното българско минало. Малцината живи участници въ събитията следъ първата война намиращи се днесъ въ емиграция и издатели на добре уредени публикации упорито мълчатъ по тѣзи събития и нито се опитватъ да защитаватъ позицитѣ и становищата си въ миналото, нито открито признаватъ грѣшкитѣ си. За младото българско поколѣние не е безинтересно да научи причинѣ които накараха нѣкои наши общественици да водятъ политика на сътрудничество съ комунистическата партия, както и обратното, да проповѣдватъ тоталитарни идеологични концепции. Това сж факти на миналото, които не могатъ да се скриватъ, които сж записани въ историята и мълчанието на нашата емигрантска преса въ ржцетѣ на лицата отговорни за тѣзи събития не измѣня нѣщата съ нищо. Тѣзи факти подлежатъ на обяснение, а това обяснение може да бжде дадено въ най-автентична форма отъ участницитѣ въ споменатитѣ събития. Вмѣсто

обяснение, обаче, ние сме свидетели на една конспирация на мълчание по тѣзи въпроси отъ страна на участниците въ засегнатитѣ събития. Това мълчание, въпрѣки това, не измѣня присъдата на историята, която е предъ очитѣ на всички ни. Тази присъда опроверга много погрѣшни становища въ миналото и отъ едната и отъ другата страна и никой не би посмѣлъ да оспори нейната валидностъ. При все това изнасянето и дебатирането на аргументитѣ, които сж довели нашитѣ общественици въ миналото до едни или други становища, е отъ полза за оформянето политическитѣ становища на настоящето и бъдещето. Ако тѣзи аргументи сж били валидни въ миналото тѣ ще бѣдатъ разбрани отъ всички ~~дневни~~ читатели на българската емигрантска преса. Ако тѣзи аргументи сж били изградени на фалшива основа, то нашата емигрантска преса трѣбва да ги изнесе и разкритикува въ интереса на настоящето и въ интереса на бъдещето. Премълчаването имъ, подъ каквѣто и да било предлогъ, държи днешното поколѣние въ неведение и неизбѣжно води до повтаряне на стари грѣшки. Въ този смисълъ политическата дискусия върху миналитѣ събития се явява една необходимостъ и едно задължение на емигрантската преса. Въ интереса на историческата истина, въ интереса на днешната борба за свобода, въ интереса на бъдещето на българския народъ никое величие не може да бѣде пощадено, ничие спокойствие не може да бѣде оставено ненарушено. Обратното би значило да се гради настоящето и бъдещето на България на гнили основи. И ако мълчанието на нашата емигрантска преса означава протекция на гнититѣ основи върху които искаме да градимъ бъдещето на България, то наистина сме тръгнали по опасенъ пътъ отъ който ще ни отклони българския народъ, който не ще приеме гнили материали при полагане основитѣ на нова свободна България.

Свободната дискусия на голѣмитѣ политически въпроси води до изясняване на противоположнитѣ становища. Изключителността на времената и интереситѣ на освободителната борба не изискватъ отказване отъ различие въ становищата по голѣмитѣ въпроси на българската национална политика, но налагатъ сътрудничество между отдѣлнитѣ политически течения за постигане на общопризнатата целъ - свободна България. Досегашнитѣ опити за обединение на българската емиграция по пътя на игнориране на съществуващитѣ различия се провалиха безславно предъ очитѣ на всички ни и последнитѣ донкихотовски закани на нѣкои да продължатъ борбата само съ нѣколцината останали имъ върни сж само едно надгробно слово на една погребана политическа философия. Тѣзи опити се оказаха ~~кѣтѣ~~ най-вулгарна манифестация на политическа фарисеищина. Българската общественостъ никога не е била свидетелка на по-долно лицемерие отъ това на онѣзи, които подъ маската на "надпартийностъ" или "непартийностъ" демонстрираха най-дребнавата, най-безпринципната и най-опасната партизанщина. Фактитѣ сж предъ насъ и дали нѣкой иска да ги види или пъкъ иска да си затваря очитѣ и хвърля вината върху цѣлата българска емиграция, като я порицава въ липса на заинтересуваностъ и липса на патриотизъмъ - качества която тя прояви далече преди 1955 г. - поради това че отказала да следва една злополучна политика, си остава само за негова смѣтка. Становищата по голѣмитѣ въпроси на българската национална политика сж отдавна оформени. Тѣ обаче се нуждаятъ отъ постоянно изясняване и реинтерпретиране въ свѣтлината на новитѣ условия въ които живѣемъ и въ интереса на новитѣ подрастващи поколѣния, които, както вече става ясно, изпадатъ въ деликатни положения съ непознаването на проблемитѣ на българската политика, особено когато изпадатъ въ рѣцетѣ на неопитни и слабо просвѣтени наставници или пъкъ подъ влиянието на заинтересувани срѣди нѣмащи нищо общо съ интереситѣ на България.

Каквито и да сж, обаче, недѣзитѣ на българската преса въ изгнание, тя върши ползотворна работа и независимо отъ това каква политическа концепция всѣка отдѣлна публикация представлява, всички взети заедно допринасятъ съ нѣщо за общата освободителна кауза.

ПО ЗИГЗАГИТЕ НА БЪЛГАРСКАТА ВЪНШНА

ПОЛИТИКА

Д-ръ Д. Вълчевъ е написал статия въ "Единъ Заветъ" по случай освобождението на България въ която се е постаралъ да посочи, че всички злощастия за страната ни сж дошли отъ Русия. Туше Влаховъ въ 1951 г. написа друга статия въ "Известия на Българската Академия на Наукитѣ" въ която показва пкъ, че всички нещастия за България сж дошли отъ Централнитѣ сили. Очевидно и двамата автори сж се опитали да посочатъ къде сж приятелитѣ и къде сж неприятелитѣ на българския народъ, както и да препорчатъ линията която трѣбва да бжде следвана отъ българската външна политика.

Безъ да си поставяме за целъ да подлагаме на анализъ било становището на Д-ръ Вълчевъ, било това на Туше Влаховъ, бихме желали да проследимъ зигзагитѣ на българската външна политика отъ освобождението насамъ и да оставимъ щото читателтъ самъ да си направи заключенията.

Освобождението на България и специално Санъ-Стефанска България бѣха дѣло на руската дипломация и на руското оръжие, както и да се опитваме да тълкуваме този актъ.

Санъ-Стефанска България бѣ унищожена отъ английската и германска дипломации - последната представена по онова време отъ Австрия и Прусия.

Руската дипломация се обяви противъ съединението на Южна и Северна България, когато английската дипломация подкрепи България.

Австрия подбутна Сърбия да нападне България и когато българскитѣ войски разгромиха сръбскитѣ австрийцитѣ се намесиха и ги спасиха.

Руската славистика презъ 19 вѣкъ подкрепи българската теза за Македония - руската дипломация въ началото на този вѣкъ и преди това подкрепи сръбската пропаганда въ Македония.

Въ 1912 година България склучи договоръ съсъ Сърбия чиито тайни клаузи бѣха насочени противъ Австрия. Въ сждото време Австрия и Германия притискаха България да направи териториални отстъпки на Ромъния.

Въ 1913 г. Австрия тласкаше Сърбия къмъ Македония, за да я отклони отъ Адриатическо Море и после зае позиция противъ Сърбия въ полза на България. Презъ м. юний сждата година Австрия подбутна България да обяви междусъюзническата война и я изостави, подъ натиска на Германия, на произвола на четеритѣ и съседи.

Въ сждата година Русия потикна Румъния да нападне България въ грѣбъ когато тя воюваше противъ Сърби и Гърци.

По сждото време Франция и Германия потикнаха Турция да окупира Източна Тракия.

На конференцията въ Букурещъ по настояване на германския Кайзеръ Кавала и цѣла източна Македония се дадоха на Гърция.

Руската дипломация, заедно съ австрийската дипломация се опита да

предизвика ревизия на Букурещкия миръ, но тѣзи опити бѣха осуетени отъ Франция и Германия.

Руската дипломатия се опита да застави Турция да се оттегли отъ Източна Тракия, но подъ натиска на Франция и Германия, се отказа отъ намеренията си.

Въ навечерието на първата свѣтова война Съгласението обещавахе териториални концесии на България и признаваше нейнитѣ права върху Македония но то не успѣ да склони Сърбия да се съгласи на тѣзи отстъпки.

Германия и Австро-Унгария обещаха концесии на България, но загубиха войната и, заедно съ тѣхъ, загуби и България.

Германия никога не пое ангажменти относно териториитѣ подъ гръцка окупация. Германия не позволи анексията на северна Добруджа следъ разгромяването на Румъния.

Въ Ньойското Съгласението даде цѣла Южна Добруджа на Румъния и откъсна западнитѣ покрайнини давайки ги на Сърбия.

Въ 1941 г. Германия обеща Солунъ на Югославия подъ носа на България и само благодарение преврата въ Бѣлградъ България можа да окупира Македония. До края на войната България считаше македонския въпросъ за разрешенъ въ нейна полза като въ същото време за Германия Македония бѣ само окупирана отъ българскитѣ войски територия.

Италия не се подвоуми да окупира Охридъ и голѣмъ часть отъ северо-западна Македония противно на интереситѣ на България.

Въ резултатъ на създаденитѣ отъ Германия условия въ 1940 г. Румъния отстъпи на България Южна Добруджа.

Безъ огледъ на международната обстановка въ 1940 г. Англия и Русия се отнесоха благосклонно къмъ споразумението между България и Румъния.

Следъ втората свѣтова война Русия подкрепи България въ нейното искане да излѣзе на Бѣло Море - Западнитѣ сили се противопоставиха.

Консервативнитѣ течения въ България преди освобождението сътрудничиха съ турскитѣ власти и очакваха освобождението на България да дойде отъ Русия.

Револуционнитѣ течения преди освобождението се бориха съ оръжие въ ржка противъ турскитѣ власти и макаръ и да не отричаха възможността за освобождение отъ Русия и дори да го желяеха, никога не престанаха да се съмняватъ въ намеренията на Русия.

Консервативнитѣ течения въ освободена България се поставиха изцѣло на разположение на руската политика, която се опита да ги наложи на българския народъ.

Либералнитѣ течения въ свободна България се противопоставиха на руската политика и ориентираха България къмъ централнитѣ сили.

Батенбергъ тръгна съ освободителката Русия и консерваторитѣ и загуби българския народъ. Когато той промѣни политиката си, тръгна съ либералитѣ и спечели българския народъ той загуби Русия и трона си.

Фердинандъ тръгна съсъ Стамболовъ, либералнитѣ течения и Австрия, но за да угоди на Русия ликвидира Стамболовъ, склучи подъ нейна протекция Сърбо-Българския договоръ отъ 1912 г. насоченъ противъ Австрия, бѣ изоставенъ по

срѣдата на пѣтя отъ нея и евентуално се озова отново въ лагера на централнитѣ сили.

Русофилската политика се провали въ България въ 1913 г.

Германофилската политика се провали въ 1918 г.

Преди руската комунистическа революция българскитѣ консервативни политически течения бѣха русофилски настроени - българскитѣ либерални течения -- австро и германофилски.

Следъ руската комунистическа революция ролитѣ се размѣниха: българскитѣ консервативни течения станаха германофилски - т.н. прогресивни течения русофилски.

Англофилството и франкофилството или англофобството и франкофобството последва общитѣ линии респективно на русофилството или русофобството.

Стамболийски стана югославянинъ, но следъ като не можа да покрѣсти Кралъ Александъръ въ новата си вѣра загуби борбата си за ориентиране България въ сферата на френското влияние и италианската дипломация пое юздитѣ на българската политика срѣдъ македонскитѣ кръгове и династията.

Никола Мушановъ отказа да присѣдини България къмъ Балканския Пактъ презъ 1933-1934 г. и слезе отъ сцената за да даде пѣтъ на Кимонъ Георгиевъ да подготви края на независима България.

Кимонъ Георгиевъ и Дамянъ Велчевъ се оказаха неподготвени за задачата, която имъ бѣ възложена отъ Вѣлградъ и която означаваше наистина извънредно много за краткото време съ което разполагаха и отстъпиха мѣстото си на Георги Кьосеивановъ да довърши започнатото дѣло.

Въ началото на м. ноемврий 1936 г. Кьосеивановъ заяви, че между сърби и българи не съществуватъ абсолютно никакви въпроси за разрешение и на 24 януарий 1937 г. подписа пакта за вѣчно приятелство. Онова което сърбитѣ не можаха да получатъ отъ Никола Мушановъ, получиха отъ Георги Кьосеивановъ.

Презъ войната българската комунистическа партия постави Македония подъ своя юрисдикция и само намѣсата на Москва възстанови тази територия подъ юрисдикцията на югославската комунистическа партия.

Следъ войната българската комунистическа партия призна новата "македонска" нация и застави българитѣ отъ пиринския край да се пишатъ за "македонци" като дори имъ докара и "македонски" учители и библиотеки.

Българската комунистическа партия отказа да включи България като шеста република въ Югославия и провали балканската сърбо-комунистическа федерация.

Следъ отпадането на Тито българската комунистическа партия ревизира становището си и позволи на българскитѣ учени да защитятъ българската теза за Македония.

Българскитѣ сърбофилски групировки подъ маската на югославянството служиха и продължаватъ да служатъ на сърбската политика. Като републиканци тѣ сѣ противъ българската монархия, но нищо не имъ прѣчи да защитаватъ и славословятъ сърбската монархия и сърбския национализъмъ.

Следъ освобождението мнозина български политици - държавници отъ

първа величина - получаваха тайни заплати от руското правителство и субсидии да издават русофилските си вестници.

През 1912 г. след сключването на сърбо-българския договор, руският император изплати дълговетъ на цар Фердинандъ предъ Виенските банки възлизащи на 200,000 фр. франка.

Преди втората война единъ сръбски дипломатъ забелязалъ съ ирония на Даниилъ Крапчевъ, че ако би се отворила касата на сръбската легация въ София то България би ахнала отъ изненада като види колко български общественици сж на сръбска заплата.

Представители на българската династия въ чужбина не пропускатъ случай да демонстриратъ чувствата си на лоялностъ къмъ "Югославянскитъ" кралски дипломатически представители, когато и самитъ сърби повече не приказватъ за Югославия.

Една латинска мъдростъ гласи, че когато фактитъ говорятъ боговетъ трѣбва да мълчатъ. Фактитъ относно зигзагитъ на българската външна политика обилно показватъ, че нито Русия, нито Германия, нито Франция, нито Англия или друга нѣкоя страна сж били вѣчни приятели на България. Съ огледъ на това всѣка проповѣдъ на филство - русофилство, германофилство, франкофилство, англофилство, или фобство - русофобство, германофобство, франкофобство, англофобство просто не отговаря на фактитъ, независимо отъ това кой какъ чувствува тѣзи нѣща. Великитъ сили сж подкрепяли България тогава, когато сж имали интересъ отъ нея и сж я изоставяли тогава, когато сж имали интересъ отъ нейнитъ съседи. Великитъ сили сж следвали собственитъ си интереси - не интереситъ на България. Ржководителитъ на българската външна политика не винаги сж се ржководили отъ тази максима, не винаги сж насочвали българската външна политика съ огледъ реалистичнитъ възможности и често сж водили България въ патища и посоки наложени имъ отъ ония които сж имъ плащали или къмъ които чувствата имъ на филство и фобство сж имъ диктували.

Нѣма нищо погрѣшно, ако интереситъ на България и диктуватъ да върви съ Германия, то тя да следва Германия!

Нѣма нищо погрѣшно, ако интереситъ на България и диктуватъ да върви съ Русия, то тя да върви съ Русия!

Нѣма нищо погрѣшно, ако интереситъ на България и диктуватъ да върви съ Англия, или Франция, или Америка, то тя да върви съ тѣхъ!

Но ако интереситъ на България и диктуватъ да върви съ Германия, а тя трѣгне съ Русия защото нейната политика се ржководи отъ русофили, или ако

Интереситъ на България и диктуватъ да върви съ Франция, или Англия, или Америка, а тя трѣгне съ Германия защото политиката и се ржководи отъ германофили, то

Такава политика води до проиграване интереситъ на България и пожертвуване България за интереситъ на великитъ сили спечелили благоволенieto на ржководителитъ и.

ГНѢВИШЪ СЕ ЗЕВСЕ - ВИНОВЕНЪ СИ!

ДЕНЬ НА НАЦИОНАЛЕНЪ ТРАУРЪ

9 СЕПТЕМВРИ 1944.

Въ речта си на протестния митингъ свиканъ тази година отъ Българския Националенъ Съветъ по случай шестнадесетата годишнина отъ поробването на България г. Христо Коновски справедливо нарече деня 9 Септември "Денъ на Националенъ Трауръ"

Българската емиграция въ Ню Йоркъ всѣка година отбелязва девети септември съ възпоменателна служба за падналитѣ въ борбата противъ комунизма, съ молебень за живитѣ борци въ родината и въ чужбина и съ протестенъ митингъ противъ комунистическата тирания въ България. Тази година възпоменателната служба, молебена и протестния митингъ бѣха организирани отъ Българския Националенъ Съветъ. На 11 септември, недѣля, въ два часа следъ обѣдъ, въ залата на хотелъ Виктория, членоветѣ, съмишленицитѣ и приятелитѣ на Съвета изпълниха мѣстата въ Емпресъ руумъ и религиозната служба започна въ една атмосфера на печаль и духовно съзерцание.

Възпоменателната служба бѣ извършена отъ отецъ Тимотей Миненко отъ Украинската Православна Църква, подпомогнатъ отъ г. С.Т.Райкинъ. Всички присѣдстващи стояха прави съ запалени свеци въ раце. Тъжнитѣ църковни налѣвж пренесоха всички присѣдстващи духомъ въ далечната родина, кждето никой не смѣе да приближи до знайнитѣ и незнайни гробове на хилядитѣ свидни жертви на комунистическия тероръ. Отецъ Миненко спомена имената на нѣкож известни жертви на комунизма, на първо мѣсто Митрополитъ Борисъ Неврокопски, убитъ предъ олтара на църквата си на Димитровденъ 1948 г. и имената на Архимандритъ Иринея - Протосингелъ на Софийската Митрополия, Архимандритъ Паладий - Протосингелъ на Видинската Митрополия и Архимандритъ Наумъ - учителъ отъ Софийската Духовна Семинария - безследно изчезнали скоро следъ девети септември. Споменати бѣха и имената на нѣкож известни борци противъ комунизма убити следъ девети септември. Панихидата завърши съ изпѣване на "Вѣчная Памѣтъ" и благославяне на житото "За Богъ да Прости".

Следъ панихидата бѣ отслуженъ молебень за здравето на живитѣ борци противъ комунизма и бѣха прочетени специални молитви за намиращитѣ се въ затвори, въ концентрационни лагери и бѣжански лагери въ чужбина. Молебена завърши съ изпѣване на "Многая Лѣта" за Председателя Айзенхауеръ и за бореция се български народъ.

Протестниятъ митингъ бѣ откритъ отъ г. Райкинъ, който съ нѣколко думи на английски обясни значението на този денъ като проследи развитието на историческитѣ събития, които доведоха до поробването на България. Следъ това той даде думата на присѣдстващитѣ гости отъ чуждестраннитѣ организации да поднесатъ своитѣ приветствия и изразятъ солидарността си съ бореция се български народъ. Прѣвъ говорителъ бѣ г. Анте Дошенъ отъ "Хърватски Домобранъ", който подчерта традиционнитѣ връзки които съществуватъ между хърватския и българския народъ и общата борба, която отъ десетилѣтия ги обединява. Следъ него говори водача на Казашкото освободително движение Атаманъ Билий. Отъ страна на унгарскитѣ борци за свобода говори г. Луданий. Отъ страна на Украинското освободително движение поднесе приветствие г-жа Олга Савчукъ. Отъ страна на хърватитѣ също говори г. Луцианъ Райжерцеръ.

Следъ чуждестраннитѣ говорители събранието си заслуша представители на различнитѣ български организации съставляващи Българския Националенъ Съветъ.

Въ речта си г. Тончо Теневъ, водачъ на Българския Земеделски Съюзъ и Екзекутивенъ Директоръ на Българския Националенъ Съветъ нарече политическитѣ групировки взели участие въ преврата на девети септемврий - Отечествения Фронтъ - пета колона на комунизма въ България. Спирайки се на положението на българския народъ подъ комунистическо робство той подчерта, че той е превърнатъ въ безправна рая, но изтъкна, че въ огъня на борбата за свобода той е намерилъ своето единение. Той посочи, че борцитѣ за свобода сж тамъ и че нашъ дългъ въ емиграция е да ги подкрепимъ. Освенъ това, г. Теневъ наблегна, че нашъ дългъ въ чужбина е да спремъ комунизма тукъ, въ свободния свѣтъ, да разобличимъ проникването на комунистическитѣ агенти въ тайнитѣ разузнавателни служби, указание за което е бѣгството на двамата американски чиновници отъ отдѣла за тайния шифръ въ Вашингтонъ. Нашитѣ народи, продължи г. Теневъ, ще се справятъ лесно съ комуниститѣ. Това бѣ доказано на дѣло въ Унгария. Но нашата задача тукъ е по-трудна. Комуниститѣ сж се загнездили въ американскитѣ разузнавателни служби и направяватъ американската политика въ посока, която имъ изнася. Тѣ, българскитѣ комунистически служби въ София, опредѣлятъ кой да получи работа въ съответнитѣ американски служби въ западния свѣтъ. Нашитѣ, българскитѣ работи въ емиграция се дирижиратъ отъ София. Преди нѣколко години други двама българи се завърнаха въ България ж направиха сташни поразии. Ние преждавахме, ние изнасяхме истината, но никой не можа да ни чуе, тъй като нашитѣ донесения и протести стигаха до мѣста, които изглежда се контролиратъ отъ София. Дори и тогава, когато двамата комунистически агенти подъ личната команда на Гемето се завърнаха въ България съ архивитѣ и пишущи си машини, тѣхния шефъ изпрати телеграма до Председателя Айзенхауеръ съ която всѣваше заблудението, че Трифуновъ и Младеновъ били отвлечени отъ комуниститѣ. Утре, когато София реши и другитѣ и агенти да се завърнатъ въ България, ще бъдемъ свидетели на сѣдитѣ сцени.

Преди известно време, продължи г. Теневъ, ние се научихме, че агентитѣ на Софийското комунистическо Правителство били фотографирали единъ отъ водачитѣ на освободителната борба въ чужбина съ консервна кутия въ рѣка да чака предъ една отъ кухнитѣ на бѣжанскитѣ лагери за единъ черпакъ супа наредъ съ много други емигранти. Тази снимка била показана на приятелитѣ му въ България на които било казано: Искате да бѣгате? Вижте какво ви очаква! Наистина, ако има нѣщо което да убие морала на борцитѣ въ България, то е да имъ се каже истината за третирането на политическитѣ емигранти въ чужбина. Отъ една страна комунистичъ, чрезъ подставенитѣ си орджия правятъ всичко възможно да доведатъ емигрантитѣ до отчаяние и следъ това донасятъ създаденото положение въ София.

Комуниститѣ не се спиратъ до тукъ, заяви по-нататкъ г. Теневъ. Тѣ правятъ всичко, за да извратятъ истината относно България. Ще спра вниманието ви върху два случая само. Преди известно време въ Америка се правиха разследвания за комунистическитѣ режими. И кой мислите каза на американцитѣ истината за България? Г-жа Чуканова! При положение, че тукъ се намиратъ български политици и общественици отъ първа величина, водили народа си въ борбата противъ тиранията, тѣ се спрѣжа на една комунистическа журналистка! И какво мислитѣ тя каза на американцитѣ? Тя имъ каза това, което комуниститѣ отъ София вече петнадесетъ години повтарятъ и потретятъ до втѣрсване - че девети септемврий билъ денъ на национално освобождение! всѣко приличие има граници! На американцитѣ още се каза, че Българскитѣ Земеделски Съюзъ билъ участникъ въ този превратъ - сѣдия БЗНС чиито водачи бѣха свалени отъ властъ и изпратени въ затвора отъ превратажиското комунистическо правителство... Тѣзи дни една българска организация била взела нѣкакво решение да не се занимава съ политическа дѣйностъ... Тукъ г. Теневъ бѣ прекъснатъ отъ Д-ръ К. Койчевъ, който искаше да знае кол е тази организация. Г. Теневъ обясни, че се касае за Американско-Българската Лига и допълни, че точно това се търси отъ комуниститѣ и изтъкува въпросното решение като продиктувано отъ комунистическитѣ агенти. Г. Теневъ завърши съ апелъ за издаване на една БЪЛА КНИГА по българскитѣ въпроси и предложи да се изпрати телеграма до Конгресманъ Уолтъръ за инвѣстигация на българскитѣ служби

Въ речъта си г-жа Дора Габенска между другото каза следното: "Страшният ураганъ, който разтърси земята и човѣчеството и който унищожава нашата страна... за наше съжаление и горестъ трае вече 16 години... Червенитѣ огнени пламъци на тази ламя-ураганъ изгарятъ и опустошаватъ не само градоветѣ и селата и имота на населението, но засегна сърдцето и мисълта на бедния ни народъ, изкоренявайки всички ценности на миналото, събирани съ такива усилия и мъка... истински хаосъ, който потопа въ трауръ и засегна почти всѣко българско семейство. Незнайни могили израстнаха и тѣ сж безименнитѣ гробове на многото жертви отъ тази идеологична обърканостъ и хаосъ нареченъ комунизъмъ или така наречената басня за народна демокрация. Събирайки се тукъ всѣка година на сжщата дата, ние се събираме не само да си припомнимъ това тъжно събитие, което ни откъсна отъ родината и отне всички свободи на народа ни, но се събираме да дадемъ почитъ и клетва върху знайнитѣ и незнайни гробове на тѣзи, които сж искали да защитятъ народа ни..."

Г. Руси Славейковъ, български общественикъ отъ Македония, учителъ и църковенъ дѣятелъ, заяви следното: "Тѣй като моята родна Македония е сжщо подъ комунистическо управление, азъ, който съмъ роденъ въ Охридъ, мѣстото на Св. Климента, първиятъ просвѣтителъ на българския народъ, си позволявамъ да кажа нѣколко думи по този случай. Точно преди шестнадесетъ години черенъ облакъ, жестоко комунистическо робство сполетя България и Македония, и цѣла източна Европа. Както и добре известно Македония и народа на Македония бѣ лишени отъ свободно съществуване въ продължение на шестъ вѣка. Илинденското възстание въ 1903 г. донесе за кратко време свободата и Друшевската Република, но бѣ потушено отъ турскитѣ сили превъзможващи възстанниците съ 10 на 1. Много жертви паднаха въ това възстание и много бѣха изпратени на заточение въ Анадола, но възстанниците не спрѣха преди нищо и предъ никакви жертви. Тѣ искаха да покажатъ и показаха на свѣта, че тѣ искатъ и заслужаватъ свободата... Историята ни учи, че никога тирания не е останала вѣчна. Нека се надяваме, че върху коститѣ на хилядитѣ жертви ще израстне зданието на свободата отъ комунистическата тирания..."

Г. Радославъ Поповъ говори отъ името на българскитѣ Запасни Офицери и между другото каза: "Ние сме съвременници и свидетели на узурпаторското нашествие, което сполетя нашия народъ преди шестнадесетъ години. Всѣки отъ насъ знае колко много Вартоломеевски ноци е имало презъ тѣзи шестнадесетъ години и ще има докато трае този режимъ въ родината ни. Всѣки отъ насъ знае въ колко много български фамилии въ този моментъ кандило и свещъ сж запалени и молитви се отправятъ къмъ Всевишния... Въпрѣки усилията на тиранина да заглуши повика на българския народъ за свобода чрезъ лагери, изтезания, затвори, недождане, пропаганда и обещания, той не ще успѣе, защото народътъ ни има опитъ въ борбата съ поборителитѣ си. Той знае, че нѣма по-красива смъртъ и по-достоенъ край отъ тази да умрешъ за свободата си. Той доказа това на Шипка, въвъ войнитѣ, въ концентрационнитѣ лагери и затворитѣ на комуниститѣ. И днесъ духоветѣ на всички знайни и незнайни герои стоятъ надъ насъ и чакатъ великиятъ моментъ за разплата съ червения врагъ... Българскиятъ народъ е славенъ, защото има славни майки, които раждатъ герои! Слава на българската майка! Поклонъ предъ памѣтъта на българскитѣ герои! Смъртъ на варварския комунизъмъ!"

Г. Христо Коновски произнесе речъ отъ името на Българския Земеделски Народенъ Съюзъ /Д. Гичевъ/, въ която между другото каза: "Девети Септември е дата на националенъ погромъ. Тукъ въ емиграция се намиратъ хора, които още кадятъ таманъ на тази дата. Това сж политически грѣшници, които търсятъ оправдание за собственитѣ си грѣхове, отъ рода на тѣзи като Г-жа Чуканова, за която българскитѣ политически събития иматъ характера на "казали на кучето - то на опашката си". Ние трѣбва да обявимъ деня девети

септември за Деня на Национален Трауръ... Никой не ни е освободилъ отъ войнишката клетва, която сме дали да пазимъ България отъ външни и вътрешни врагове. Ние сме още подъ тази клетва и не бива да забравяме, че сме длъжни да доведемъ борбата за освобождението на България до сполучливъ край-....."

Г. Захари Гълбовъ, Председателъ на Българската Студентска Асоциация "Св. Климентъ Охридски" говори на английски и между другото каза следното: "...Преди нѣколко месеци студентитѣ и младежта въ Корея и Турция помогнаха за свалянето на Правителствата въ тѣзи две страни. Преди нѣколко години унгарската младежъ прояви такъвъ героизъмъ, че въ двадесетъ и четири часа свали тираническия комунистически режимъ. Българскитѣ студенти и бългърската младежъ въ това отношение могатъ да се гордѣятъ съ постижения, които не биха отстъпили никому. Прѣмѣритѣ на Василъ Левски и Христо Ботевъ сѣ незабравими събития въ българската история. Азъ бихъ желалъ да напомня сѣщо масовата съпротива на българската младежъ и българскитѣ студенти противъ набезитѣ на комунизма въ българскитѣ училища и университети преди войната. Нека ми бѣде позволено въ този моментъ да посоча единъ отъ тѣзи, които стояха начело на българското студентско противокомунистическо движение, който и сега се намира между насъ и продължава съ същата енергия и самоотверженостъ борбата противъ комунизма - Д-ръ Калинъ Койчевъ."

Всички присѣтствуващи наградиха Д-ръ Койчевъ съ продължителни ржкоплѣскания, които, очевидно, бѣ изненаданъ и не очакваше оказаната му честъ. Г. Гълбовъ продължи речта си:

"Заслугата за спасяването на българскитѣ училища и университети отъ набезитѣ на комунизма, и не само на българскитѣ училища и университети, но и на цѣло едно поколѣние, което днесъ води борбата противъ комунизма въ България и въ чужбина, принадлежи на Д-ръ Иванъ Дочевъ и на Д-ръ Калинъ Койчевъ, и ние не можемъ да не изразимъ нашитѣ чувства на признателностъ за дѣлото имъ, особено днесъ, когато бивши комунистически орджия вслѣски се стремятъ да очернятъ приноса на българското студентство и българската младежъ въ борбата противъ комунизма отъ преди войната. Нека ми бѣде позволено да припомня факта, че болшинството отъ тѣзи, които днесъ се намиратъ въ затворитѣ и концентрационнитѣ лагери или пъкъ бѣха избити следъ девети септемврий преминаха презъ анти-комунистическата школа на Д-ръ Дочева и Д-ръ Койчева. И най-после, нека не забравяме, че изключенитѣ отъ Софийския Университетъ шестъ хиляди студинти презъ м. февруарий 1949 г. сѣ наистина единъ авангардъ въ народната освободителна борба и ние, като български младежи и студенти, не можемъ да не се гордѣемъ съ приноса си въ общата борба противъ комунистическата тирания!..."

Г. Лилгеровъ, произнесе речъ въ която между другото каза: "На 9ти септември 1944 г. група озвѣрени самозабравили се българи, възпитаници на Москва, съ помощта на съветската армия вземаха властта въ рѣцетѣ си и оттогава започна нечуванъ тероръ надъ българския народъ.... Много скѣпни жертви даде нашия народъ въ борбата противъ комунизма. Наредъ съ борцитѣ отъ преди освобождението, тѣхнитѣ образи и имена ще стоятъ въ пантеона на безсмъртието. Днесъ ние се събрахме тукъ да кажемъ "Богъ да ги прости" и "Вѣчна имъ Памѣтъ"! Ние дойдохме да издигнемъ нашиятъ гласъ на протестъ и да заявимъ на цѣлия свѣтъ, че нашата родина е поробена и че тамъ царува безправие, гладъ и мизерия. Днесъ при насъ не дойдоха и нѣма да дойдатъ ония "българи", които посрѣщаха важни комунистически особи отъ Софийското правителство и имъ даваха банкети, но ние и не бихме желали да ги видимъ между насъ.... Нѣкож хора, отъ висотата на постоветѣ си, говорятъ за успѣхитѣ на комунизма въ България. На тѣхъ трѣбва да се припомни, че тия постижения - язовири и голѣми здания - сѣ изградени върху коститѣ и

кръвта на хилядите жертви на нещастния български народъ. И нека тия хора знаятъ, че и самитъ комунисти не могатъ да си направятъ по-добра реклама..."

Г. Павелъ Павловъ заяви следното: "Единъ отъ най-важнитъ белези на демократичната форма на управление е института на частната собственостъ и динамичността на личната инициатива. Тъзи два стимула на човъшкия прогресъ сж флагрантно погазени и унищожени въ поробена отъ червения империализъмъ България... Отнимане на елементарнитъ човъшки правдини - свободата на словото, печата, събранията, здруженията, частната собственостъ, заедно съ насилието, инквизицията, затворитъ, концентрационнитъ лагери и политическитъ убийства представляватъ атрибутитъ на най-страшната диктатура и робство въ което е изпадналъ нашия народъ. Позволетеми, уважаеми дами и господа, да изразя готовността на родолюбивитъ и патриотични българи - стопански дѣатели, които подкрепятъ Българския Националенъ Съветъ - да работятъ съ всички сили срещу варварския поробителъ - да подпомагатъ борбата на българския народъ за свобода и демокрация".

Г. Дамянъ Георгиевъ говори отъ името на българитъ членове на американскитъ работнически съюзи. Между другото той каза: "Чувствувамъ се щастливъ, че мога да изразя волята и вѣрата на емигрантитъ българи - членове на кюнионитъ, организирани въ Българския Националенъ Съветъ - въ борбата противъ комунизма - за свободна, щастлива и цѣлокупна България. Работницитъ въ България днесъ страдатъ онеправдани, неплатени, гладни и боси и тѣ сж първитъ които стоятъ въ редицитъ на всенародната борба за хлѣбъ и свобода. Така наречениятъ "Рай на Пролетарията" на практика се превърна въ насилие, диктатура, мракобесие, и работника стана безправенъ робъ. Червеното робство обаче, ще рухне! Ще рухне подъ напора на трудящитъ се за да възкръсне свободата, демокрацията и благоденствието!

Г. С. Т. Райкинъ говори отъ името на Българското Православно Християнско Дружество въ Ню Йоркъ. Между другото той заяви следното: "Въ тѣзи трагични за България дни, когато българскиятъ народъ очаква помощъ и насърчение отвънъ, ние сме свидетели на едно падение, което нѣма равно на себе си въ живота на Българската Православна Църква. Първо нека заявимъ, че Българска Православна Църква като организирано цѣло въ чужбина не съществува. Съществуватъ отдѣлни църковни общини които дѣйствуватъ за себе си или за нѣкож политически организации, но не и една БПЦ която, като институция и като организация, да дѣйствува като Българска Православна Църква. Нѣкож наши църковни дѣатели се интересуватъ повече отъ каузата на една или друга политическа групировка, отколкото за каузата на Българската Православна Църква като цѣло. Други наши църковни дѣатели се интересуватъ повече отъ моралното превъоръжаване на негритъ въ Африка и японцитъ, отколкото отъ каузата на поробенния български народъ, най-малко отъ каузата на Българската Православна Църква. Истината е предъ очитъ ни, и дали я признаваме или отминаваме съ мълчание, не помагаме съ нищо на народното дѣло. Българската Православна Църква въ изгнание, за разлика отъ всички други национални църкви, отказа и продължава да отказва да изпълни мисията и задълженията си къмъ българския народъ. Нека никой не се очудва когато види малкия български параклисъ въ Ню Йоркъ празенъ. Вината е въ пастиря - не въ стадото. Когато пастиря разпилява - стадото не се прибира въ кошарата. Ако днесъ ние трѣбваше да търсимъ духовенъ пастирь отъ Украинската Църква да се помолимъ за падналитъ наши блатя, то това не е наша грѣшка. Нека нашитъ пастири да се замислятъ!

Нѣщо повече! Ние сме свидетели на едно светотатство, за което трѣбва да се срамуваме. До днесъ упорито се мълчи по този въпросъ. Ние не можемъ да мълчимъ! Единъ български свещеникъ отиде въ България, бѣ разведенъ отъ комуниститъ по цѣлата страна и се върна отново при насъ.

Ние не знаемъ какви сведения е донесълъ на онѣзи които го изпратиха въ България, но ние знаемъ какво е занесълъ на поробенія български народъ и специално на българскитѣ църковници. Той занесе само разочарования на българския народъ и показа на българскитѣ духовници, че Българската Православна Църква въ емиграция е загубила пътя си и блуждае по чужди капища. Той бѣ разведанъ по цѣла България отъ агентитѣ на Юговъ. Той до сега не отвори устата си да каже една дума по положението въ България и по положението на БПЦ. Ние обаче знаемъ какво той е чулъ отъ устата на онѣзи, които носятъ не само кръста на Христа, но и кръста на борбата - ако тѣ сж имали дързновеніето и непредпазливостта да му повѣрватъ, че подъ расото си той е носилъ кръста на Христа, не ризницата на комунистически или другъ нѣкакъвъ агентъ. Ние приемаме неговото мълчание като изразъ на гузна съвестъ! Той е свободенъ да постъпва както си ще! Ние също сме свободни да не следваме следъ пастири, за които не знаемъ по какви пътища ни водятъ... Ние, като прости вѣрующа, не можемъ да се отклонимъ отъ изпълнението на дълга си къмъ родината и присъединяваме усилията си къмъ тѣзи на Българския Националенъ Съветъ за освобождението на България!...

Последенъ говори Д-ръ Кадинъ Койчевъ, Екзекутивенъ Директоръ на Българския Националенъ Съветъ. Между другото Д-ръ Койчевъ каза следното:...Мнозина забелязватъ, че на нашитѣ събрания ние приказваме много, даваме думата на много говорители. На тѣзи които не желаятъ да слушатъ това, което ние приказваме, ние ще кажемъ, че ние ще продължимъ да приказваме, че ние нѣма да престанемъ да приказваме, и ако трѣбва цѣлъ животъ да говоримъ за това, за което сме се събрали сега да протестираме, цѣлъ животъ ще говоримъ. Онѣзи, които не искатъ да се говори и протестира противъ комунизма, да си стоятъ въ кащи, както мнозина днесъ предпочетоха да сторятъ, вмѣсто да се присъединятъ къмъ насъ. Други забелязватъ, че между насъ нѣмало министри, нѣмало дипломати, нѣмало голѣми учени и професори, а сме били само селяни, работници и чиновници. Насъ ни питатъ постоянно: къде ви сж министритѣ, къде ви сж дипломатитѣ, къде ви сж голѣмцитѣ? Наистина, между насъ нѣма министри, нѣма дипломати, нѣма голѣмци. Ние не сме синове на министри, синове на дипломати и генерали - ние сме синове на селяни, на овчари и говедари, на скромни народни учители и дребни търговци - не на индустриалци и голѣми търговци... Но може ли нѣкой да ми каже кои извоюваха свободата на България отъ турско робство. Чорбаджитѣ ли или синоветѣ на чорбаджитѣ мръха по балканитѣ водени отъ Ботева и Левски, Караджата и Хаджи Динитъръ... Ние не се отчайваме и не ни тревожи, че министритѣ, че дипломатитѣ, че генералитѣ, че индустриалцитѣ, че артиститѣ, че опернитѣ пѣвци и тѣмъ подобни не били съ насъ. Ние се срамуваме за тѣхъ, за плачевното положение въ което сж изпаднали като сж зарѣзали борбата на българския народъ за свобода. Ние имаме въ чужбина единъ Георги Къосеивановъ - чухте ли го нѣкъде да стане да каже една дума за България? Ние имаме единъ Славчо Загоровъ - чулъ ли го е нѣкой нѣкъде да стане и да каже една дума на протестъ въ защита на българския народъ? Къде сж бившитѣ царски дипломати, царски генерали? Или България бѣше добра само докато можеше да имъ плаща тѣсти заплати! Знаете ли какво правятъ тѣ сега? Тѣ пишатъ доклади кадето трѣбва и кжсето не трѣбва, че ние сме били диви и невъзпитани, нѣмали сме добри маниери и не знаемъ да целуваме ржцетѣ на аристократичнитѣ имъ дами, че сме били още млади и че единственото нѣщо за което сме били годни било да умираме на барикадитѣ, докато единственото нѣщо за което тѣ били годни - било да управляватъ България... Това сж нашитѣ министри, нашитѣ дипломати и генерали отъ миналото.

Трети ни атакуватъ, че сме се много заяждали съ хората, че ги чуемъ да казватъ, че тѣхната /нашата/ борба е станала лична, че вмѣсто да се занимаваме съ борбата срещу комунизма, сме се занимавали съ разправии помежду ни. Наистина ние посвеждаме голѣма частъ отъ времето си за разчистване на тъмнитѣ афери съ комуниститѣ на точно тѣзи, които ни упрѣкватъ. Тѣзи които ни упрекуватъ въ този смисълъ искатъ да ни приспатъ. Тѣ искатъ да приспатъ бдителността на цѣлата наша емиграция, за да могатъ да ква-

THE CHIPS ARE DOWN

The cards are on the table! They were fully revealed by those who were concealing their political identity while maneuvering their ways to the top positions among the Bulgarian exiles. Now, after the secrets are revealed and publicly admitted in the last issue of the American Bulgarian Revue, and after they have succeeded in their ambitions, it is no longer necessary to play the game of hide and seek! The time has come that everybody should stand up and be counted! There will be no second chance! There will be no mercy for delays and no excuses for ignorance! It was not by any fault of ours or by a deliberate campaign of exposure conducted by us that the sinister conspiracy of Communists and pro-Communists in the American agencies combating communism was revealed in all of its ugliness and shamelessness, but by their own words and admissions in the testimony of Mr. D.K. Petkov and Mrs. C. Choukanoff before the House Un-American Activities Committee.

That American agencies had been deliberately misinformed and misled behind the scenes on the matter of Bulgarian affairs for forty years, and that those masters of deceit on many an occasion were illinformed Americans, is understandable, but that this policy of deliberate fraud should have been brought to public attention by a most arrogant disregard of elementary intelligence, is a provocation beyond comprehension. Nothing else would have given us a greater pleasure than to make this self-revelation a matter of ridicule if it was not such a tragic finale, to be deplored.

Mr. D.K. Petkov and Mrs. Choukanoff have told the Americans:

- that the Communists did not establish a total dictatorship in Bulgaria prior to 1947,
- that full sovietization of Bulgaria began only after September 1947,
- that the mass murders following the Communist take-over of Bulgaria are an understandable act,
- that the Bulgarian Communists - those who have stayed home before and during the war - could never have indulged in mass executions,
- that they did not intend to carry the mass murders,
- that they did not intend to take the power all for themselves,
- that the most they were hoping for at the time, was to be included in a broad coalition government of democratic parties that would break from the imposed alliance with the Axis,

- that the red terror which started on September 9, 1944 was the work chiefly of the Bulgarian expatriates who had been living in the Soviet Union,
- that most Bulgarians believed that the Russian invaders were coming as friends,
- that the Moscow-oriented click of the Bulgarian Communist party is a minority, implying that the majority of the Bulgarian Communists are excused of the crimes committed by the regime since 1944.

One should have been on the moon in order to say these things. One should be trying to cover up for his own responsibility and to justify his own acts in order to indulge in similar misrepresentations.

Indeed, there could be no better defense for the Bulgarian Communists that the statements made by Mr. Petkov and Mrs. Choukanoff. To be fair to them, we feel obliged to give them the credit for trying to mitigate the meaning of these statements, yet the main line of extenuating the crimes of communism in Bulgaria looms naked and repugnant.

When we read the above summarized testimony before the House Un-American Activities Committee, we thought of this old man who, returning from the fields, found a puppy-wolf and decided to take it home, to raise it with his puppies and make out of it the best dog that ever existed in the world. His son violently opposed these dreams and illusions of his father but could not do anything to prevent the old man of making the dangerous experiment. The little puppy-wolf grew up and now and then appeared to be more of a wolf than a dog but the old man persisted in his illusions. One day he returned home and to his dismay found his sheep strangled and his grand children torn to pieces. His son was out of his mind but the father still persisted to defend his actions insisting that there is no such a thing like an unchangeable nature.

Perhaps some Americans will believe the story of Mr. D.K. Petkov, and Mrs. Choukanoff, and we know that some of them do. We, and the entire Bulgarian people with us, do not believe it. We abhor it. Post-war events in Bulgaria are too well known and too horrible to forget in such a short period of time in order to give the slightest credence to the picture presented by the former Communist collaborators. The story told by Mr. Petkov and Mrs. Choukanoff is a cynical perversion of the truth about Bulgaria. We have walked the road of tragedy together with the Bulgarian people from the very day of September 9, 1944 and we are here to testify against the fantastic distortions offered by these two Communist stooges. We are here to challenge their attempts to exonerate themselves of their own responsibilities in the enslavement of Bulgaria by exonerating the Communist party of Bulgaria. And we are also here to seriously challenge those American agencies and persons holding high positions in the U.S. Government who have based the American policies regarding Bulgaria and the Bulgarians on the political version presented by Mr. D.K.

Petkov and Mrs. C. Choukanoff.

The times have passed that this matter, for one or another reason, could have been overlooked. As of now we will abstain of breaking down our objections to current American policies on the subject into specifics, but we will not hesitate to return to it in not so distant a future and publicly expose the entire set of pro-Communist actions, mysteriously inspired and carried out under U.S. auspices. As of now we will limit ourselves to the charge that official and unofficial U.S. agencies have left it to prominent former Communist functionaries of Bulgaria to interpret the struggle for freedom to the Bulgarian people and to the American Government.

Mr. D.K. Petkov and Mrs. C. Choukanoff represent the Bulgarian National Committee and the Free Europe Committee respectively. The Bulgarian National Committee is a component part of the so called Assembly of Captive European Nations which, together with the Free Europe Committee, are unofficial representatives of the State Department and The Central Intelligence Agency. This is an assumption and we wish to keep it as an assumption and anyone who wants to refute this assumption is free to do so. For ourselves we reserve the right to have our own opinion. We therefore assume that Mr. D.K. Petkov and Mrs. C. Choukanoff have expressed the point of view subscribed to by the State Department and the Central Intelligence Agency and when we criticize those views we openly and squarely criticize the policies of the State Department and the Central Intelligence Agency. These agencies have based their policies on false premises and, therefore, cannot and should not expect positive results. They certainly cannot expect that the Bulgarian immigrants and the Bulgarian people will also subscribe the points of view expressed by Mr. D.K. Petkov and Mrs. C. Choukanoff.

Let us make it clear from the outset that Mr. D.K. Petkov and Mrs. C. Choukanoff did not land unexpectedly and by their own will to testify before the House Un-American Activities Committee. They were carefully selected and sent there and those who selected them knew in advance what they were going to say. There must be no misunderstanding on this subject. Mr. D.K. Petkov and Mrs. C. Choukanoff were spokesmen for those American Government officials who are in charge of the Bulgarian affairs in the State Department and in the Central Intelligence Agency. These officials undoubtedly share the same political views on the Bulgarian problems as expressed by their spokesmen. Otherwise they would not have sent them to testify before Congressman Walter. And Mr. D.K. Petkov and Mrs. C. Choukanoff have used the occasion to present their version of the events in Bulgaria, so that their own part in these events be accepted as an act of heroism, not as an act of treachery, as it really is.

It is not expected that they would have told the truth to the American agencies. It is not expected that they will ever tell the truth. This will be the day of their final confession of sins. On the contrary, it is expected they will try to pervert the truth, they will try to misrepresent the events in Bulgaria, they will try to confuse the issues, they will try to vilify any honest attempt to tell the American Government the truth about Bulgaria. We are not surprized seeing them engaged

in this spectacular performance. We are surprized that they were given this opportunity.

It is for a very long time that we are suspicious about the real instigators behind the actions and the policies of the Free Europe Committee et alii. These policies have made many a anti-Communist suspicious that they are made behind the Iron Curtain and are skillfully injected as American policies. The latest performances described above, do not, in any way, dissipate our suspicions.

It is the duty of every Bulgarian to take up this matter seriously and wherever a fraudulent misrepresentation of the Bulgarian political affairs is observed its exponents should be openly and immediately denounced. The struggle of the Bulgarian people is a matter of life and death and whoever incompetent and deliberate sabotage take the place of intelligent and responsible leadership the matter should be made a public issue and discussed openly when no other avenues are left available.

At this point we wish to take the privilege which the American constitution extends to us, and as citizens of this country gravely concerned with the ways our policies are conducted, to request a congressional investigation of the agencies handling Bulgarian political affairs. There is too much at stake that we keep silent. The confidence of the Bulgarian people in the integrity of those agencies and in the competence of those in charge of the said agencies, should be confirmed. The struggle of the Bulgarian people is too important a matter to be jeopardized by petty politics and a travesty of intelligence services.

The chips are down! Let everyone stand up and be counted!

" BORBA "

THE BULGARIAN NATIONAL FRONT IS AN ANTI-COMMUNIST DEMOCRATIC ORGANIZATION OF BULGARIANS IN EXILE. IT REJECTS ANY KIND OF DICTATORSHIP - FROM THE LEFT OR FROM THE RIGHT - AND STRIVES FOR THE ESTABLISHMENT OF PARLIAMENTARY GOVERNMENT IN BULGARIA.

СЕДМИЦА НА ПОРОБЕНИТЪ НАРОДИ

Д-ръ Калинъ Койчевъ членъ на Американския Комитетъ за Седмицата на Поробенитъ Народи. Голѣмата църковна служба въ Катедралата Свети Патрикъ въ Ню Йоркъ. Масовия митингъ въ Манхатенъ Центъръ.

Миналата година американския конгресъ гласува една резолюция съ която изрази подкрепата на Америка за каузата на поробенитъ народи и предложи на Председателя Айзенхауеръ да обяви третата седмица на месецъ юлий, всѣка година, за "Седмица на Поробенитъ народи". Въпросната резолюция на Конгреса бѣ дѣло на Председателя на Украинския Конгресенъ Комитетъ, Професоръ Левъ Добрянски, който съ голѣмитъ си връзки срѣдъ американскитъ политически кръгове, можа да ги убеди, че такава една резолюция ще изиграе огромна роля въ студената война между Америка и Съветския Съюзъ. Основниятъ елементъ въ тази резолюция бѣ признаването на правото на независимостъ на поробенитъ отъ Русия народи - украинци, бѣлоруси, грузинци, и други народности, наредъ съ останалитъ поробени народи задъ желѣзната завеса. Недостатѣцитъ на спомената резолюция бѣха въ това, че въ нея не се споменаваха народитъ въ Югославия и Чехословакия се споменава безъ да

се разграничи между чехи и словаци. Противъ тази резолюция се обявиха рускитъ политически кръгове въ емиграция, за които разчленяването на Русия е политическа аномалия. Тази резолюция отиде много подалече отъ политическата база на така нареченото "Събрание на Поробенитъ Народи" за което поробенитъ отъ Русия народи нѣматъ никакво значение. По тази именно причина въпросната резолюция намери широкъ отзвукъ срѣдъ всички американци ОТЪ странитъ задъ желѣзната завеса.

гарското знаме. Въ ме. Горната снимка

Делегация на Българския Националенъ Фронтъ представи българския народъ въ Катедралата Св. Патрикъ. На снимката въ лѣво г. Дамянъ Георгиевъ държи бъл-

срѣдата е г. Пуйо Пуевъ - държащъ Американското зна-

За отпразнуването на седмицата на поробенитъ народи тази година въ Америка бѣ създаденъ специаленъ Американски Комитетъ подъ председателството на професоръ Добрянски. За членове на този комитетъ бѣха поканени най-виднитъ представители на Американския политически и културенъ животъ. Стотици сенатори и конгресмени, журналисти, професори, стопански дѣятели, писатели и други общественици приеха да взематъ участие въ този комитетъ. Отъ българска страна бѣ поканенъ да участвува Д-ръ Калинъ Койчевъ, който бѣ единствения българинъ удостоенъ съ тази честъ.

Следъ сформирането на Национални

Американски комитетъ за "Седмицата на Поробенитѣ Народи" се пристъпи къмъ организирането на мѣстни такива за провеждането на протестнитѣ демонстрации по този случай. Въ Ню Йоркъ бѣ организиранъ подобенъ комитетъ подъ председателството на видния американски журналистъ Жюстинъ Макарти. Д-ръ Койчевъ взе участие въ този комитетъ като председател на Американскитѣ Приятели на Анти-Болшевишкия Блокъ на народитѣ, една отъ организациитѣ, които организираха протестнитѣ демонстрации въ Ню Йоркъ.

Мѣстния комитетъ проведе нѣколко заседания на които се състави планъ за дѣйствиe и се проведеха две голѣми акции. На първо мѣсто на 17 юлий се проведе една тържествена религиозна служба въ катедралата Св. Патрикъ на която присѣдствуваха повече отъ две хиляди души представители на народноститѣ задъ желѣзната завеса. Българската делегация се водѣше отъ Д-ръ Калинъ Койчевъ. Всички български представители бѣха облечени въ национални носии или декорирани съ националния триколюръ. Вестникъ Ню Йоркъ Таймсъ на следващия денъ публикува една снимка на която личатъ нашитѣ членове г. Дамянъ Георгиевъ и г. Пуѣо Пуевъ отъ мѣстното ржководство на клона на БНФ.

На следващата седмица се организира втора подобна протестна демонстрация въ салонитѣ на Манхатънъ Центъръ. На тази демонстрация присѣдствуваха повече отъ хиляда души отъ странитѣ задъ желѣзната завеса и много американци. Директорътъ на Международния Отдѣлъ на организацията на американскитѣ работнически съюзи, г. Джей Лѣвстонъ произнесе речъ съ която зажлейми тираничнитѣ режими наложени отъ Москва на народитѣ задъ желѣзната завеса. Председателътъ на мѣстния комитетъ г. Жюстинъ Макарти прочете една телеграма отъ Подпредседателя Никсонъ съ която последниятъ изрази солидарността си съ борбата на поробенитѣ народи за свобода. Сжщиятъ прочете една резолюция приготвена отъ делегата на Латвия, г. Албертъ Калме, съ която всички присѣдстващи настояваха предъ Председателя Айзенхауеръ да създаде специална правителствена комисия, която да се занимае съ въпроситѣ на поробенитѣ народи и изработи една подробна програма, която да послужи като основа на американската политика по отношение на източна Европа.

На края на протестния митингъ бѣха представени на публиката и грѣмко аплодирани присѣдстващитѣ държавници отъ странитѣ задъ желѣзната завеса. Отъ българска страна бѣ представенъ г. Тончо Теневъ, водачъ на Българския Земеделски Народенъ Съюзъ въ емиграция и бившъ народенъ представителъ.

ИЗЪ ЖИВОТА НА ОРГАНИЗАЦИЯТА НА АМЕРИКАНСКИТѢ ПРИЯТЕЛИ НА АНТИ-БОЛШЕВИШКИЯ БЛОКЪ НА НАРОДИТѢ, ИНК.

Организацията на АФ АБН /АП АБН/ подъ председателството на Д-ръ Калинъ Койчевъ развива оживена дѣйностъ и поддържа връзката между повече отъ петнадесетъ национални групировки въ Америка. Екзекутивния Съветъ е билъ свикванъ редовно на заседания всѣки месецъ, на които сж били обсъждани общи акции противъ комунизма и въ полза на освободителната борба на поробенитѣ народи. На заседанието на 8 юлий е присѣдствувалъ Д-ръ Ярославъ Стецко и е произнесълъ речъ по международното положение. Организацията е насрочила своята редовна годишна конвенция за 11 и 12 ноември т.г.

БЪЛГАРСКИЯТЪ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ - ИНИЦИАТОРЪ, ОРГАНИЗАТОРЪ

И РЪКОВОДИТЕЛЪ НА МАСОВИТЪ МЕЖДУНАРОДНИ ДЕМО-

СТРАЦИИ ВЪ НЮ ЙОРКЪ ПРОТИВЪ КРУШЧЕВЪ

Д-ръ КАЛИНЪ КОЙЧЕВЪ арестуанъ. Слѣдебниятъ процесъ. Пресъ-конференцията на парахода на пристанищнитъ работници протестира-щи противъ Крушчевъ. Задкулиснитъ опити за отмиането на демонстрацията. Насочването на демонстрацията въ глуха линия. Драматичното спасяване на положението отъ Д-ръ Койчевъ и Райкинъ.

Вѣстъта за идването на Крушчевъ въ Америка за откриването на 16та сесия на ООН бѣ посредната съ недовѣрие и се стори невѣроятна на членоветъ на Екзекутивния Съветъ на Американскитъ Приятели на Анти-Болшевишкия Блокъ на Народитъ и тѣ отказаха да се занимаватъ съ този въпросъ на редовната си сесия презъ м. августъ, като се съгласиха, че ако тази новина се потвърди, то Председателя Д-ръ Койчевъ може да свика извънредно събрание. Междувременно реши се щото американското обществено мнение да бѣде предупредено за намеренията на организацията да протестира. Д-ръ Койчевъ направи изявления, които бѣха веднага изпратени на пресата.

Въ деня на потвърждаването на горната вѣстъ Екзекутивния Съветъ на АП на АБН бѣ свиканъ на заседание да обмисли окончателнитъ планове за демонстрацията. На това заседание присѣтствуваха повече отъ петдесетъ души делегати на различнитъ организации съставляващи отдѣлнитъ национални групировки. Отъ българска страна присѣтствуваха Д-ръ Калинъ Койчевъ, Спасъ Т. Райкинъ съответно Председателъ и Главенъ Секретаръ на АП АБН, Атанасъ Замфировъ и Радославъ Поповъ, г-жа Дора Гъбенска - Екзекутивенъ Директоръ на Българския Националенъ Съветъ и др. Между присѣтстващитъ личаха католически и протестантски свещеници, журналисти, Председатели на различни национални групировки и др. Събранието се откри отъ Д-ръ Койчевъ. Тѣй като вече бѣха се очертали известни планове за провеждането на демонстрациитъ, то той поиска отъ г. Франкъ Алексисъ и г. Жюстинъ Макарти да направятъ докладъ за направеното до този моментъ.

Следъ докладитъ на Алексисъ и Макарти започнаха разискванията. Скоро стана ясно, че предварителнитъ приготовления и насоката на разискванията бѣха тръгнали въ погрешна насока. Ясно пролича тенденцията, че нѣкои срѣди предпочитаха да изразятъ протеста на националнитъ групировки по начинъ, който да мише и незабелязанъ и неефективенъ. Между направенитъ предложения бѣха такива за публични събрания въ закрити салони придружени съ музикални и артистични програми, телевизионни предавания, печатане памфлети и др. Разбирайки сериозността на положението българскиятъ делегатъ поиска думата и съ една кратка и убедителна речъ даде да се разбере, че ако трѣбва да се демонстрира противъ К., то такава една демонстрация трѣбва да има масовъ много-националенъ характеръ, трѣбва да се завладѣятъ улицитъ на Ню Йоркъ по такъв начинъ, че протестната акция да прогърми по цѣлия свѣтъ. Той посочи че случая не може да бѣде отбелязанъ въ който и да било салонъ или пѣкъ на Юнионъ Скуеъръ - кадето комуниститъ правятъ своитъ събрания, но чрезъ една хилядна демонстрация, който да започне отъ Централъ Паркъ по Пето Авеню и завърши предъ ООН. Гледището на българския делегатъ бѣ единодушно подкрепено и се взе решение за организиране на масова демонстрация по улицитъ на Ню Йоркъ. Веднага бѣ избранъ специаленъ комитетъ подъ Председателството на Д-ръ Койчевъ и се опредѣли щото за главна квартира на цѣлата акция противъ Крушчевъ да бѣде Балтийската Къща на Свободата - 37 Е. 70 Стрийтъ.

На следващата вечеръ комитетата има заседание въ дома на г. Жюстинъ Макарти на което плановетъ за демонстрацията се дооточниха. Реши се демонст-

RUTGERS SCORED ON BID TO PREMIER

5 Students and President Assailed for Move to Invite Khrushchev

Special to The New York Times.
NEW BRUNSWICK, N. J., Sept. 19—A side issue in the "cold war" waxed hot today at Rutgers University.

Five students who had hoped to extend an invitation to Premier Khrushchev to speak here were the targets of criticism from state legislators, veterans and other Rutgers students.

Critics have also attacked Dr. Mason W. Gross, the university president, who had suggested that the students seek permission from the State Department before asking Premier Khrushchev to the campus.

Archibald S. Alexander, president of the Rutgers board of governors, is the only official who has supported the five students.

Not Like This In Bulgaria

Bulgaria's Communist boss did the New York tourist bit last night, on his first day in the city. Guarded by six cops, Todor Zhivkov, first secretary of the Bulgarian Communist Party, toured Times Square, looking at the lights, sights and stores. He arrived in the U. S. aboard the Baitika with Soviet Premier Khrushchev.

Д-ръ койчевъ - на демонстрацията на пристанищните работници - следъ освобождаването му отъ сада. (X)

АРЧИВАЛДЪ С. АЛЕКСАНДЪРЪ, който е защитил въпросите студенти - поискали да поканят Кршчевъ да имъ говори е председателъ комитета "СВОБОДНА ЕВРОПА".

рацията да започне от градската библиотека на 42 улица, да мине по пето авеню, да завие по 59 улица и по Парк Авеню да достигне пред Руската мисия при ООН. Реши се също така да се проведе едно чествуване на Деня на Американската Конституция в събота, преди големата демонстрация определена за неделя. Всеки ден след това, преди определеното време за манифестациите, комитетът има заседание на който бяха обсъждани подробности по очакваното събитие.

В събота след обяд, 17 септември, представители от всички национални групировки се събраха в Централен Парк и проведеха тържеството по случай деня на Американската Конституция. Ръководител на тържеството бѣ Председателят на Акционния Американски Комитет, организиран по случай идването на Крушев, Жюстин Макррти. Присъствуваха повече от петдесет журналисти, представители на телевизионните и радиоконпании и снѣха на филм цѣлото тържество. Д-ръ Калин Койчев и Спас Райкин бѣха интервюирани от представителя на МЖМ радио и изявленията им същата вечер предадени по радиото. Случай бѣ използван да се демонстрира лоялността на американските граждани от източно-европейски произход към американската конституция и да се изразят чувствата им на протест против Крушев и борбата им за свобода и демокрация в поробените им страни.

Сжият ден г. Райкин, в качеството си Главен Секретар на ЕС на АП на АБН изпрати телеграма до председателят на Ню Йорк Таймс, Колумбия Бродкястингъ Къмпани, Нящналъ Бродкястингъ Къмпани, Овърсиисъ Пресъ Клубъ и Асошиейтедъ Пресъ съ която протестира, че по търговски съображения тѣ не можаха да се съгласят да игнорират напълно Крушев и да не пишат нищо във вестниците и бюлетините си, като посочи, че единствената цел на неговото посещение в Америка е да унижи Председателя Айзенхауеръ и американския народ.

Масовата демонстрация бѣ определена за следващия ден, неделя, 4 часа след обяд. Представителите на различните национални групировки започнаха да се събират пред градската библиотека, въпреки проливния дъжд, още в два часа. Към четири часа всички улици и площади около библиотеката гъмжаха от хиляден народ. Стотици плакати, съ най-разнообразно съдържание изразяваха протеста на присъстващите. Българската група представляваше Българският Национален Съвет. Между плакатите носени от българите бѣха и такива съ следното съдържание: "Българският Национален Съвет се бори за свободна и демократична България!", "Орджията на Крушев в България представляват робство и тирания", "Искаме инвестиция на българските секции в американските служби", "Вън комунистическият сътрудници от Държавния Департамент и службите за сигурност" и др. Между присъстващите в българската групировка личаха г. Тончо Теневъ, г. А. Замфировъ, г. Полковник Райчо Райчевъ, г. Руся Славейковъ, г-ца Елизабет Иванчова, Радослав Поповъ, Дамян Георгиев, Пуйо Пуевъ, и др. Българското знаме се носеше от г. Пеню Митев. Демонстрацията бѣ под ръководството на Д-ръ Калин Койчев. Точно в 4 часа прикрепената към демонстрацията полиция спрѣ движението по пето авеню и колоната се формира в продължение на повече от десет блока. Повече от две хиляди манифестанти представляващи петнадесет народности взеха участие. След формирането на колоната Д-ръ Койчев се присъедини към българската група.

Отначало всичко изглеждаше тръгна добре. Начело на колоната вървеше една полицейска кола съ полицейски началник. От страни колоната се охраняваше от десетки полицаи - нѣщо съвсем редно при всички публични манифестации. Първите признаци, че не всичко бѣ в ред се появиха, когато началото на колоната вмѣсто да завие по Парк Авеню, предвождано от полицейската кола и охраняващите полицаи продължи направо към Лексингтонъ и 3то авеню. Д-ръ Койчев в този момент остави българската група и изтича напред да се осведоми за причините на промѣната в маршрута. В това време колоната бѣ вече минала Лексингтонъ авеню и докато той достигне началото - стига до

"ЕДИНЪ ЗАВЕТЪ", Априлъ
1960 /Хр.Статевъ/

АМЕРИКА

Културно-просветната дейност на Американско-българската лига приключи изтеклата година съ с удовлетелни резултати на всичките си клонове.

На годишното общо събрание на Ню-Йорския клонъ, следъ одобренитъ доклади на мѣстната управа, се избра ново настоятелство, въ съставъ: председател Д-ръ Г. Обрешковъ, подпредседател-г-жа Д. Дикова, секретарь-г. Робертъ Ривисъ, подсекретарь-г-ца Веса Цанкова и касиеръ-Иванъ Станчевъ.

За провеждане на нова дейност презъ тази година общото събрание избра комисиия, на която се възложи задачата да сътрудничи при всички инициативи на настоятелството. За членове на тази комисиия бѣха избрани: Боянъ Чукановъ, М. Димитровъ, Ив. Станчевъ, г-жа Е. Чуканова и Н. Шифсонъ.

Ще отбележимъ, че Амер.-българската лига за Америка и Канада, не само обединява много просветени българи изъ цѣла Америка и по разни поводи урежда редица прояви на родолюбива културна просвета, но поддържа тѣсни връзки съ различни фактори на американската общественост, като ги осветлява обективно върху истинското положение на заробена България. Лигата издава свое списание на английски и български *American Bulgarian Review*, което се редактира много добре и се радва на широко разпространение въ българскитъ и американски сръди. Председател на централната управа на Лигата е всеобщоуважаемия г. инж. Момчиловъ, отъ Ню-Йоркъ.

Съобщава: Д-ръ К.

"ЕДИНЪ ЗАВЕТЪ" МАЙ '60
/Хр. Статевъ/

Отъ българска страна присъствуваша: бившиятъ пълномощенъ министъръ Никола Балабановъ, сега редакторъ на списание «Американъ-Българянъ Ривю», съ съпругата си; Уилиамъ Момчиловъ, председател на Американско-Българската Лига; Д-ръ Обрешковъ, председател на Нюйоркския клонъ на Лигата; Никола Пенчевъ, началникъ на българския отдѣлъ на Свободна Европа, съ съпругата си; Боянъ Чукановъ, журналистъ, съ съпругата си; Искаръ Шумановъ, писателъ; пианистката Д. Дикова; младата писателка Гени Занмова, режисьорката Д-ръ П. Атанасова; Д-ръ Свраковъ, преподавателъ по езичи, и много други видни членове на българската колония въ Ню Йоркъ.

Ню Йоркъ Таймсъ
19 Септември
1960

**American Doctors Explain
Noncommercial Exhibit
on Medical Science**

By PAUL UNDERWOOD

Special to The New York Times.

PLOVDIV, Bulgaria, Sept. 18 —The United States made its first appearance at an international trade fair in Communist-ruled Bulgaria today as the nineteenth annual Plovdiv Fair opened in this picturesque little city.

Large displays of pharmaceuticals, a heart lung machine and a demonstration of the uses of radioactive isotopes in medicine are also in the exhibit.

Four Bulgarian-born and Bulgarian-speaking American doctors—three physicians and a dentist—are on hand to explain to Bulgarian medical workers the equipment on display and to discuss United States advances in medical science.

The four are Dr. Sava Karanefeff of 47-42 193d Street, Flushing, New York; Dr. George T. Obreshkov of 20 East Seventy-fourth Street, New York; Dr. Vladimir C. Flowers of Oak Park, Ill., and Dr. Stefan Chobanoff, Lanham, Md., a dentist.

The fair, which runs until Oct. 2, was opened this morning by Premier Anton Yugov, who toured the pavilions before the gates were opened for the public.

"Единъ Заветъ" Май, '60

дейност и се избра ново ръководство, на чело съ преизбрания за Председател г. Инж. Никовъ.

Следъ приключване на дневния редъ, Председателствующиятъ — г. Никовъ обяви на събранието пристигането на г. г. ЛЮБЕНЪ ХРИСТОВЪ — общъ председател на Българо-Американската лига за Америка и Канада и д-ръ ОБРЕШКОВЪ — председател на Ню-Йорския клонъ на Българо-Американската лига. Гоститъ бѣха посрѣщани съ ставане на крака и бурно акламирани. Следъ приветствието, което имъ отправи председателствующиятъ г. Никовъ, г. Христовъ произнесе възторжена речъ, често прекъсвана съ продължителни ръжкоплекания. Г-нъ Христовъ изложи на кратко задачите на Лигата и начерта една програма за бждеща съвмѣстна културно-просвѣтна дейност на дветъ организации. Въ заключителнитъ си думи той пожела на Б.Н.Ф. още по-голъми успѣхи въ борбата срещу комунизма и отдаде затрговаща почитъ къмъ г. Хр. Статевъ, като общъ ръководител на фронта и като неуморимъ общественъ дѣятел въ изгнание, всеобщо уважаванъ отъ всички, включително и отъ идейнитъ си противници. Темпераментната, вдѣхновена и високо патриотична речъ на г. Л. Христовъ бѣ съпроводена съ ставане на крака и продължително акламирана. Г. Никовъ благодари и декларира сжщата готовност отъ страна на Б.Н.Ф. въ Ню-Йоркъ за бждеща дейност на дветъ организации.

Ню-Йоркъ, Априлъ, 1959 г.
Д-ръ Ив. Константиновъ

"СВОБОДА", АПРИЛЪ 1960
/Д-ръ А. Любеновъ/

На снимката отъ лѣво на дѣсно: г-нъ Душникъ, г-жа Душникъ, г-нъ Халишинъ, г-нъ Статевъ, г-нъ Димитровъ, Монсеньоръ Балкунасъ, г-жа Обрешкова, г-нъ д-ръ Обрешковъ и г-нъ инж. Момчиловъ. -33-

3то авеню. Тамъ между нѣкои отъ ръководителитѣ на челната група и Д-ръ Койчевъ избухва остро обяснение. Първитѣ били обещаали на полицейския началникъ да отклонятъ манифестацията отъ първоначалния планъ и да не водятъ демонстрацията къмъ Руската легация. Съ единъ драматиченъ жестъ Д-ръ Койчевъ успѣва да отстрани тѣзи ръководители и последванъ въодуше- вено отъ манифестантитѣ повежда колоната по трето авеню и на 67 улица я повежда къмъ Паркъ Авеню. Междувременно полицията успѣва да разкъса колоната на две, пука трафика по 59 улица и така разбива демонстрация- та на две. Въпроснитѣ ръководители, отстранени отъ Д-ръ Койчевъ, успѣ- ватъ да всѣятъ дизорганизация въ откъснатата колона и тя започва да се разстройва. Причината за изникналото недоразумение бѣше въ това, че демонстрацията бѣ композирана отъ множество организации, една часть отъ които не участвуватъ въ АП на АБН. Въ този моментъ на дизорганиза- ция Главниятъ Секретаръ на ЕС на АП на АБН се намѣси, свика представи- телитѣ на отдѣлнитѣ национални групировки и имъ даде инструкции веднага да реорганизируютъ групитѣ си и да се отправятъ къмъ Съветската Легация. Следъ настъпилата суматоха бѣ набързо сформирана една челна колона на- чело съ българската група и следъ нѣколко минути цѣлата манифестация се насочи къмъ предварително опредѣлената и цель.

Предъ Съветската легация вече се бѣше събралъ хиляденъ народъ. Отъ всички страни напираше едно море отъ възбудени и наранени отъ комунизма демонстранти. Въвъ въздуха се носѣше оглушителенъ викъ "Убиецъ", размахва- ха се стотици плакати. Полицията въ пълно снаряжение, конна, пеша и цивил- ни детективи, правяха отчаяни усилия да удържатъ напора на неукротимитѣ маси. Отъ всички страни се сипѣха нови и нови демонстранти. Полицейскитѣ началници се уплашиха, че съ разполагаемитѣ си сили не биха могли да се справятъ съ демонстрацията и поискаха подкрепления. Къмъ шесть часа предъ легацията пристигнаха нѣколко автобуса полицаи. Демонстрантитѣ още повече засилиха протеститѣ си. Тѣ напирала да разкъсатъ полицейскитѣ кордони и да атакуватъ зданието на руската мисия, но се огъваха обратно притиснати отъ многобройната конна полиция. Ню Йоркъ едва ли е виждалъ втори пътъ подобна демонстрация. Междувременно цивилни детективи се опитаха да всѣятъ разколебание между демонстрантитѣ, като се помъчиха да убедятъ демонстран- титѣ да отидатъ и демонстриратъ предъ Овърсиксъ Пресъ Клъбъ - никой не имъ обърна внимание. Стана очевидно, че тѣ се страхуваха отъ избухването на безредици и когато полицията арестува единъ младежъ, тѣ се опитаха да успо- кояватъ протестиращитѣ демонстранти. Комуниститѣ отъ своя страна не стояха съсъ скръстени ръце. Единъ тѣхенъ агентъ се провираше между множеството и внимателно фотографираше отдѣлни демонстранти. Той бѣ забелязанъ отъ члено- ве на българската група, които привлѣкоха вниманието на Д-ръ Койчевъ. Пос- ледниятъ поиска отъ доброволния фотография да покаже журналистическата си карта, и когато фотографа не можа да се легитимира, видимо разтреперанъ и уплашенъ Д-ръ Койчевъ го накара да отвори камерата си и филма бѣ унищоженъ на самото мѣсто.

Къмъ шесть часа и половина полицейскитѣ началници дадоха нареждане на полицаитѣ да разгонятъ манифестантитѣ. Предъ повече отъ сто журналисти телевизионни камери и хиляди демонстранти полицията се разгъна въвъ всички посоки и започна натиска си да разпръсне демонстрантитѣ. Българската група се намирала на ягъла на 68 улица и Паркъ Авеню, кадето се бѣха събрали всич- ки ръководители на отдѣлнитѣ национални групировки и даваха инструкции на групитѣ си. Тамъ бѣше Д-ръ Бела Фабиянъ отъ унгарцитѣ, г. Стабилъ - вождъ на американската католическа младежъ и др. Изведнѣжъ напора на полицията стана така силенъ, че предната линия на демонстрантитѣ бѣ пробита и полици- ята се намери лице съ лице съ Д-ръ Койчевъ. Полицаятъ, който се изправи предъ него се опита да го блъсне назадъ, но Д-ръ Койчевъ се опита да се обяснява съ него. Въ настъпилото безредие полчая удря Д-ръ Койчева въ ръ- ката съ палката си. Д-ръ Койчевъ се опитва да се предпази и полицаия, съ помощта на притекли се други такива го залавя и арестува. Сцената на арестуването на Д-ръ Койчева бива снета отъ телевизионнитѣ компании на

**On the Power behind
the Bulgarian Communists**

Needless to say, the Bulgarian communists proper — those who had stayed home before and during the war — could never have done that by themselves; they were too few and, for all I know, they didn't have such intentions. The most they were hoping for at the time was to be included in a broad coalition government of democratic parties that would break away from the imposed alliance with the Axis and align

But to come back to the Red terror which started September 9, 1944, and which has not yet abated. It was the work chiefly of the Bulgarian expatriates who had been living in the Soviet Union since the twenties, and who were brought back to Bulgaria by the invading Red Ar-

There was a pattern to this terror, whether it was carried out in the open by the people's courts or secretly by the police. On the surface, it looked like an understandable attempt to punish and render harmless those responsible for allowing Bulgaria to drift into the Nazi-Fascist camp. In actuality, however, it was a concerted and far-fetched effort to eliminate all actual and potential opposition to whatever plans the Communists, respectively Moscow, had for the country, and to cow the rest of the people into submission.

(However that may be, the fact remains that) a minority party — or, rather, a Moscow-oriented clique within that minority party — continues to rule supreme over an unwilling nation by whatever means it has at its disposal. And these means

Yet, most Bulgarians tried to believe... that the Soviets, that is the Russians, must have some justifiable reason for acting that way; that, whatever the appearances of their act, they meant no harm and were really coming to Bulgaria as friends.

Anti-K Demonstrators Clash Near Soviet Hq.

Unwelcome—See Page 18.

AN FOLEY

...his visit here was marked by demonstrators who clashed near the headquarters Building,

Also arrested in connection with yesterday's demonstrations were: Kalin Koitscheff, 45, a Bulgarian, of 155 E. 77th st., an office worker, who was arrested for disorderly conduct when he allegedly tried to push through police lines five times, and Mykola Basyluk, 40, a Ukrainian, from Maplewood, N. J., arrested for disorderly conduct for allegedly refusing to move when a cop ordered

SEABORNE RECEPTION: Members of International Longshoremen's Association and Russian Imperial Union demonstrate against the Communist leaders arriving in port on board the Soviet ship Baltika, in background. Pickets hired a sightseeing vessel.

Горе: Ню Йоркската преса съобщава за арестуването на Д-ръ КАЛИНЪ КОЙЧЕВЪ. **Долу:** Следъ освобождаването на сядия отъ сядда - на паравода на работниците по пристанищата протестиращи идването на дръщчевъ въ Америка. (x) -35-

Колумбия Бродкястингъ Системъ и Нашъналь Бродкястингъ Къмпани и прожектирана презъ следващитѣ два дни въ всичкитѣ имѣ бюлетини. При други обстоятелства подобна една сцена би ни накарала да се срамуваме. При даденитѣ обстоятелства всѣки българинъ се почувствува поласканъ, че може по такъвъ единъ ефективенъ начинъ да се изрази протеста на българската емиграция противъ поробването на България отъ болшевизма. На следващия деиъ всички вестници съобщиха за арестуването на секрет.на Българския Националенъ Фронтъ. По зла ирония на съдбата въ сѣщитѣ вестници се съобщаваше, че Д-ръ Георги Обрешковъ се намиралъ въ България, на мострениа панаиръ въ Пловдивъ, да обяснява американската медицина на българскитѣ лѣкари. По всичко изглежда, че различнитѣ българи въ емиграция разбиратъ различно борбата на българския народъ за свобода и примѣритѣ на Д-ръ Койчевъ и Д-ръ Обрешковъ изглежда илюстриратъ двата полюса на българското политическо мислене въ чужбина. На друго мѣсто въ "Борба" публикуваме нѣкои факти по този въпросъ, кждето приятелитѣ на Д-ръ Обрешковъ се гордѣятъ съ него по разни случаи. Чудни работи се случватъ подъ слънцето наистина! И трѣбва да си признаемъ, че никога не ни се е удавалъ по-добъръ случай да разберемъ кой кжде стои по българскитѣ проблеми отъ съобщенията за арестуването на Д-ръ Койчевъ и за посещението на Д-ръ Обрешковъ въ България.

Следъ като бива арестуванъ Д-ръ Койчевъ е билъ отведенъ въ полицейския участъкъ. Тамъ се разиграва следната интересна сцена: Полицая който арестувалъ Д-ръ Койчевъ приготвя обвинението. Началника му го преглежда и го скъсва, като забелязва, че при токова обвинение съдията ще освободи Д-ръ Койчева. Последниятъ възбразява, че не е работа на началника да формулира обвиненията. Междувременно Д-ръ Койчевъ се впуска въ разяснения относно целитѣ на демонстрацията предъ полицаитѣ и другитѣ арестувани демонстранти.

По нареждане на началника на участъка Д-ръ Койчевъ бива веднага откаранъ въ съда да бѣде съденъ отъ нощния съдия. На въпроса на съдията дали се признава за виновенъ Д-ръ Койчевъ отговаря, че не признава. Съдията му казва, че въ такъвъ случай трѣбва да го затвори докато се гледа дѣлото. Затворете ме, отговорилъ той, ако смѣтате да ме държите въ затвора за това, че съмъ протестиралъ противъ Крушчевъ. Въ такъвъ случай, продължилъ съдията, ще трѣбва да внесешъ гаранция. Азъ съмъ беденъ човѣкъ и не мога да внеса никаква гаранция отговорилъ подсѣдимия. Въ това време се обадилъ отзадъ Д-ръ Бела Фабианъ, всеизвестенъ водачъ на унгарскитѣ демонстранти, че той ще внесе гаранцията. Азъ не приемамъ гаранция отъ никого, отвърналъ Д-ръ Койчевъ. Съдията му поискалъ честна дума, че ще се яви на уречената дата за разглеждане на дѣлото и го освободилъ. Междувременно приятелитѣ на Д-ръ Койчева бѣха въ неведение точно какво се е случило съ него и когато разбраха кжде се намира той, придружиха г-жа Койчева до съда. Между тѣхъ бѣха г. Тончо Теневъ и г-жа Радева.

Освободенъ отъ съда Д-ръ Койчевъ се прибира въ къщи и два часа следъ това се присѣдинява къмъ нова демонстрация противъ Крушчева. Този пътъ той отива да подкрепи групата на пристанищнитѣ работници, които бѣха наели специаленъ параходъ да посрещнатъ Крушчевъ по море и да изразятъ своя протестъ. На парахода се намирали и петдесетъ американски и чуждестранни журналисти. Представителя на Асошиейтедъ Пресъ, който бѣше на българския протестенъ митингъ на 11 септемврий представя Д-ръ Койчевъ на останалитѣ журналисти и организира една пресъ конференция на която въ продължение на половинъ часъ той отговаря на най-разнообразни въпроси отъ политическо естество зададени му отъ журналиститѣ.

Демонстрациитѣ следъ пристигането на К. продължиха и още продължаватъ. Д-ръ Койчевъ е начело на всички демонстрации. Той е съ хърватитѣ предъ югославската легация, съ украинцитѣ предъ съветската легация и обединенитѣ народи и начело на българската група, която всѣка вечеръ демонстрира предъ обединенитѣ народи. Борбата продължава! Тя е тукъ, въ Америка! Тя е на барикадитѣ въ България! Българскиятъ националенъ Фронтъ е начело на тази борба!

STARTING EARLY: Anti-Khrushchev pickets are coming down Park Avenue, across from the Soviet U. N. delegation's headquarters, at the intersection of Park Avenue and Sixty-eighth Street.

HUNG IN EFFIGY: Other demonstrators protested his arrival today in a motorcade past the U. N. building.

Моменти от демонстрацията
против Крушчевъ

2,000 Denounce Premier At Russian Building Here

Mounted and foot patrolmen clashed last night with screaming anti-Khrushchev demonstrators who converged on the Soviet headquarters building for United Nations personnel at Park Avenue and Sixty-eighth Street.

1,200 POLICE GUARD U.N. FROM 20 PICKETS

The trouble started when the throng of 2,000 demonstrators started spilling into the streets behind police barricades. They were shouting "Khrushchev is a murderer!" and "Butcher of the Ukraine!"

Twelve hundred New York policemen guarded the peace of the United Nations yesterday. Masses of demonstrators had been expected but they did not appear.

As the fifty policemen on duty were about to be overwhelmed, an emergency call went out for help. Fifty more patrolmen, twenty mounted policemen and forty-four detectives were dispatched to the scene.

Just before 7 P. M. the fighting American Nationalists drifted away. They were replaced by twelve Bulgarians, Members of the Patrick Henry League of Yonkers arrived later.

Crowd Pushed Back

Half of the crowd, shouting and resisting, was forced from the southwest corner of the intersection to Madison Avenue, a block away, and the other half was pushed behind barricades at the northeast corner. Traffic on Park Avenue and Sixty-eighth Street was stopped.

Other units that joined the parade included those representing the American Friends of Anti-Bolshevik Bloc of Nations, Inc., and Bulgarian groups.

There were no reports of injuries.

Placards depicted the Premier as a "murderer," "liar," "hangman," a "Red Hitler," a "monster" and an "exterminator."

The demonstration at the Soviet headquarters building, at 680 Park Avenue, followed a "silent protest" parade against the Khrushchev visit. Placard-carrying marchers were predominantly of East European extraction. Many wore black armbands, black ties or black ribbons in their lapels.

Spectators at the demonstration included Iona Massey, the actress. She said she was a friend of Mrs. Maryana Kaleble, a niece of Mr. Fabian. Mrs. Kaleble was charged with disorderly conduct earlier when she and a man chained themselves to a lamppost in front of the United Nations.

Police Book Two

In the melee yesterday, the police took several men into custody but booked only two. Mykola Bayzduk, 40 years old, a Ukrainian-born carpenter living in Maplewood, N. J., and Kalin Koitscheff, 45, of 155 East Seventy-seventh Street, were charged with disorderly conduct.

A highlight of the anti-Communist demonstrations was a horn-blowing motorcade of sixty-five vehicles that repeatedly drove past the United Nations. Placards bore such slogans as "The Red Killer" and "U. N. Should Not Harbor Criminals."

The motorcade included a large chartered bus and several trucks. Nearly 100 policemen, some mounted, finally dispersed the vehicles by sending them in different directions.

Lesser targets of the demonstrators yesterday included Janos Kadar, First Secretary of the party in Hungary, and Generalissimo Rafael L. Trujillo Molina, dictator of the Dominican Republic.

Khrushchev

HE SUGGESTS U. N. LEAVE NEW YORK

There exist other inconveniences as well which the United Nations members are now experiencing. If this is the way in which the international armed riencing. These inconveniences are caused by the location of the United Nations organization. It would seem that the United States of America, which calls itself a free democratic country, should do its utmost to facilitate

the work of the United Nations, to create all necessary conditions for the representatives of states constituting this organization. Practice shows, however, that the United States restricts and curtails the rights of the representatives of various states. Facts are known, for instance, of the representatives of young African and Asian states being subjected to racial discrimination in the United States and, moreover, to attacks by gangsters.

Better Opinion of U. S.

The representatives of the United States authorities explain the various restrictions of the rights of representatives of states in the United Nations by the fact that it is allegedly difficult for them to insure their security. I wish to emphasize that we are of a better opinion of the hospitality of the American people than the one that may result from such statements and restrictions. But these statements cannot be overlooked and, likewise, the inconveniences cannot fail to be taken into account which are put in the way of the work of the United Nations in these instances.

"There are some people who follow the laws of wolves and who howl when I go through the city. I will tell you that when I am at home I enjoy going hunting, and for this rea-

Mr. Khrushchev said that as he had driven about the city he had heard "a few wolf howls." "But they were only a few," he said. "I like to go hunting and I am familiar with wolf howls."

The police technique, after rebuffing attacks, was to attempt to break up the demonstrators into small groups and persuade them to leave. Many did so, but several men were yanked from the group when they tried to remain.

Five times, police said, one man, Kalin Koitsche, 45, of 155 E. 77th St., a Bulgarian, tried to charge their lines, so on the fifth try, they charged him—with disorderly conduct.

ROCKEFELLER HAILS ANTI-RED PROTESTS

HIBBING, Minn., Sept. 23 (UPI) — Governor Rockefeller said today he "deeply sympathizes" with persons demonstrating against Communist leaders at the United Nations.

The New York Governor, on a campaign tour of Minnesota, said that "many of these people had members of their families put before firing squads by these men."

"I think the demonstrations have been remarkably restrained in view of what these people have gone through," he said.

Police officials yesterday reminded complaining Russians about the Bill of Rights. Here a man can speak his mind.

Members of the Soviet delegation to the United Nations have protested against demonstrators branding Premier Khrushchev as a "murderer" and a "butcher"—and said there ought to be a law.

AT A CONFERENCE at the Russian delegation's residence, 680 Park Ave., Sunday night, the city top uniformed policemen—Chief Inspector Michael J. Murphy, Chief of Detectives James B. Leggett and Assistant Chief Inspector Francis J. M. Robb—told the sensitive delegates there is a law: the supreme law of the land, the Constitution.

As related yesterday by Deputy Commissioner Walter Arm, the officers informed the Russian spokesmen:

"This is the United States, and every person has the right under the First Amendment of the Constitution to freedom of speech—and no one will be curtailed."

DURING THE DISCUSSION, the Russians said it was not true that Khrushchev was a murderer or a butcher or any of the other insulting things he has been called by some Americans. The police officials assured the complainers that words wouldn't hurt Khrushchev, and that they were on the

job to see that nothing more damaging was hurled at him.

A protest by the Yugoslav delegation received the same reply.

MANY OF THE demonstrators, screaming "Khrushchev is a murderer!" and "Butcher of the Ukraine!" tried to battle their way through the cordon of night-stick-carrying officers.

The demonstrators were mostly from the Ukraine, Latvia, Lithuania, Hungary and Bulgaria, with a sprinkling of anti-Castroites among them. Two demonstrators were arrested.

One was a Bulgarian office worker, Kalin Koitscheff, 45, of 155 E. 77th St., who holds office in several Bulgarian-American societies. The other was Mykola Bazyluk, 40, of 80 Boyden Ave., Maplewood, N. J., a Ukrainian. Both were charged with refusing to move on when ordered and trying to break through police lines.

J. Dudley Devine, president of the New York Young Republican Club, complained yesterday that the police were discriminating against anti-Communist demonstrations in favor of Communist demonstrations.

In a letter to Police Commissioner Stephen P. Kennedy, Mr. Devine said he had witnessed many demonstrations by anti-Communist refugees and others and had seen little violence caused by them. Fights in front of the United Nations building Tuesday were provoked by pro-Communists, he asserted. In isolated cases, he went on, outbreaks had resulted from overzealous police actions.

"I have witnessed several incidents in which pickets have been asked to move, and, not understanding English, have been slow to respond or have made inquiries as to what was required of them, whereupon they were manhandled by the police officer," Mr. Devine charged.

He said that in contrast with the strict regulation of anti-Communists, he had seen policemen give free rein to pro-Castro, anti-American demonstrations outside the Hotel Theresa in Harlem. He said these demonstrations had been well organized with hundreds of Cuban flags and copies of the Communist Worker being handed out.

Two Hungarian-American organizations charged that Mayor Wagner had ordered the police to handle pro-Communists gently and "rough-up" anti-Communists.

The complaint was made in a telegram to the Mayor signed by Bela Fabian, chairman of the Federation of Hungarian Former Political Prisoners, and Bela Iboz, chairman of the American Hungarian Federation. The two groups say they have a total of 60,000 members in the city and 250,000 in the state.

The complaint alleged the Communists had been allowed to parade on First Avenue near the United Nations but that anti-Communists had been kept on a side street.

A spokesman for Mayor Wagner called the complaint "too ridiculous to even merit an answer."

СКРЪБНА ВЕСТЬ

Клона на БНФ въ Чикаго съ голѣмо прискърбие съобщава за внезапната кончина на Чарлсъ Вебер — общински съветникъ, и съпругата му. На друго мѣсто съобщаваме за провъзгласяването на покойния за почетенъ членъ на клона поради приятелскитѣ му чувства къмъ

Trial Set for Two

Two men accused of disorderly conduct in an anti-Khrushchev demonstration near the Soviet Mission Sunday pleaded innocent yesterday in Manhattan Arrest Court and were released pending trial. They were Mykola Bazyluk, forty, of Borden Ave., Maplewood, N. J., to be tried Sept. 27, and Kalin Koitscheff, forty-five, of 155 E. 77th St., to be tried Sept. 26.

By MICHA
World-Telegram

Waterborn hecklers who steamed out to jeer the Baltika today filled New York harbor with the thunder of marshmallows going down a laundry chute.

One of these was Kalin Koicheff, 45, of 155 E. 77th St., who yesterday was arrested and charged with disorderly conduct after demonstrating somewhat enthusiastically in front of the Soviet U.N. delegation headquarters at 68th St. and Park Ave.

"It is a good idea to demonstrate but we are not too well organized," said Mr. Koicheff, a Bulgarian accountant. "There should be more people here.

Mr. Koicheff, who was wearing a black armband, said he fled his homeland when the Russians took over:

"If I get close enough to Khrushchev I wouldn't hesitate to throw something at him."

But he never got that close.

Ivo Lazarevich, 42, of 1610 First Ave., was arrested after slapping Nicola Kucuz, of 25-19 30th Drive, Astoria, an employe of the Consulate General, as he left from the building. Lazarevich asserted that Kucuz came up to him and said:

"We killed you in Yugoslavia, and we'll do the same here when the times comes."

J.D. WEBER

нашата родина България и заслугитѣ му въ подпомагане подъ разни форми на емигрантитѣ живущи въ Чикаго, специално тѣзи отъ онази частъ на града, на която той бѣ представителъ и елдърманъ.

Въ неговата личностъ Българскиятъ Националенъ Фронтъ загуби единъ голѣмъ приятелъ и защитникъ на правото ни за борба за свобода и независимостъ.

Горанъ Юрдановъ - подпредседателъ, Петъръ Фотевъ - секретаръ на мѣстния клонъ на организацията и Инж. Симеонъ Овчаровъ-Харизанъ - Председателъ на Контролната Комисия на Ц.Ф.С. носѣщъ българския трицветъ отдадоха последна почитъ на покойника и съпругата му.

Богъ да прости и Вѣчна имъ памѣтъ!

СКРЪБНА ВѢСТЪ

Още единъ голѣмъ приятелъ на българитѣ отъ Чикаго си отиде. На 17 августъ се помина ЕДВИНЪ БЮСЕЛЪ, 64 г. познатъ много добре на всѣкому съ неговото живо, искрено и безкористно чувство на приятелство и интересъ къмъ всѣка дѣйностъ на българщината. Нѣмаше голѣмо събрание, тържество или пикникъ на който покойния да не присѣтствува самъ или съ семейството си и съ готовностъ да помага и подкрепя представянето на българската идея за свобода и независимостъ както и за културенъ напредѣкъ.

На погребението на покойника присѣтствуваха и отдадоха последна почитъ Д-ръ Георги Паприковъ, подпредседателъ на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. и отъ страна на клона въ Чикаго Инж. Гачо Гачевъ и Инж. Георги Лазаровъ.

Богъ да го прости и Вѣчна му памѣтъ!

СОФИЯ ГЛАДУВА

Вестникъ Дейли Миръръ, Нью Йоркъ, 28 септември, съобщава следното:
ВИЕНА, 27 септември /Асошиейтедъ Пресъ/

"София, столица на управляваната отъ комуниститѣ България, въ продължение на нѣколко дни е останала безъ плодове и зеленчуци.

Органътъ на Комунистическата Партия събщи, че директора на храноснабдяването на града е изчислилъ погрѣшно нуждитѣ на населението, нѣкои отъ доставчицитѣ сж внесли по-малко отъ опредѣленитѣ имъ наряди, а нѣкои отъ текезесетата не доставили нарядитѣ си понеже нѣмали достатъчно кошове".

Интересно, че въ оправданията си Софийскитѣ комисари сж забравили да споменатъ, че липсата на домати, чушки, грозде и картофи, се дължи на това, че германцитѣ ограбиха България и навремето изнесоха всички запаси отъ въпроснитѣ артикули.....

Продължителност 23

натъ въ примките на софийскитѣ комунисти всѣки българинъ въ чужбина. Аферата съ Христовъ е достатъчно указание, за да не сочимъ и други примѣри. Ние ще продължаваме да се занимаваме съ личнитѣ работи на комунистическитѣ агенти. Ние нѣма да ги оставимъ свободно да си разиграватъ коня срѣди българската емиграция. Вслушайте се само кой вика най-много противъ насъ и ще разберете отъ къде иде обвинението, че сме се занимавали съ частнитѣ работи на този или онзи....

Мнозина търсятъ да се извиняватъ съ бездѣйствието си съ това, че имали близки, че имали майки и бащи въ България и че ако се намесели, ако дойдели на нашия днешенъ протестенъ митингъ напримѣръ, щѣли да напакостватъ на близкитѣ си. Вслушайте се въ думитѣ имъ! Та ние нѣмаме ли майки и бащи! Та ботевъ и Левски нѣмаха майки, бащи и жени! Защо тѣзи малки душички прехвърлятъ малодушието си върху собственитѣ си майки и бащи! Нека имъ кажемъ, че тѣ сж позоръ за собственитѣ си майки и бащи, като търсятъ да се оправдаватъ съ тѣхъ. Не си ли помислятъ тѣзи нашенски герои, че днесъ, на този день, тѣхнитѣ собствени майки и бащи, въ черната робия въ България таятъ въ душитѣ и сърдцата си гордостъта и вѣрата, че жоне чедата имъ на този черенъ день девети септемврий въ далечна Америка могатъ да станатъ и да протестиратъ противъ комунизма! Не могатъ ли тѣзи герои да си представятъ че съ поведението си, ако би станало известно на собственитѣ имъ бащи и майки, би било най-голѣмия позоръ и драмъ за тѣхъ! Ако най-последе толкова сж се загрижили за бацитѣ и майкитѣ си не си взематъ партакешитѣ и си заминатъ за България? Или освобождението на България ще трѣбва да бъде оставено само на онѣзи, които нѣматъ нито майки, нито бащи? Азъ си позволявамъ отъ тази трибуна да обвиня всички онѣзи, които днесъ стоятъ въ кащи, вмѣсто да протестиратъ противъ комунистическия режимъ, въ сътрудничество на комунизма! Ако тѣ не допринасятъ съ нищо за народната борба - тѣ подпомагатъ врага!

..Да погледнемъ на нашата дѣйствителностъ, продължи Д-ръ Койчевъ. Тукъ имаше единъ Борисъ Велчевъ. Той ми бѣше пръвъ приятелеъ и гладуваше заедно съ мене. По едно време му подпушнаха, че ще му дадатъ служба въ Свободна Европа. И въ скоро време той заслужи тази служба. Той трѣбваше да удари секирата на Калинъ Койчевъ. Така той откъсна нѣколко гласа и даде лигата на Никола Балабановъ и Любенъ Христовъ. Него го назначиха въ Свободна Европа, а лигата попадна въ ръцетѣ на българскитѣ комунисти. Четохте ли последното имъ списание! Прочетете го! Нека го прочетатъ и всички онѣзи, които се страхуватъ за бацитѣ и майкитѣ си! Нека го прочетатъ всички наши бивши и настоящи, явни и тайни приятели, които винаги търсяха вината въ насъ, винаги намираха, че ние сме били непримиримитѣ, че сме си служили съ честни и непочвени срѣдсва, че не сме искали сътрудничество съ никого! Нека всички го прочетатъ и се замислятъ върху прочетеното! И ако и следъ прочитането на това списание не могатъ да разбератъ за какво и противъ какво Калинъ Койчевъ и Спасъ Райкинъ въ Ню Йоркъ сж се борили, то никой никога нѣма да имъ помогне да разбератъ българскитѣ работи. Борисъ Велчевъ даде Лигата на Любенъ Христовъ. Вие вече знаете кой и какъвъ е Любенъ Христовъ. Любенъ Христовъ даде лигата на Д-ръ Георги Обрешковъ. Знаете ли сега къде е Обрешковъ. Той е въ България, на мострениа панаиръ въ Пловдивъ да обяснява на поробенитѣ българи чудесата на американската медицина. Кой ги наследя въ Лигата? Наследи ги Момчиловъ. Знаете ли кой е Послушника ако сведенията ни се потвърдятъ? Кой за сега е връзката между българската комунистическа легация и нѣкой службы? Знаете ли кой е редактора на списанието на Американско-Българската Лига? Той е бившия комунистически аташе на българското Правителство въвъ Вашингтонъ до 1950 г. И на слѣпцитѣ е ясно защо и кой пише тази безсрамна апология на комунизма на страницитѣ на въпросното списание. И ако нѣкой все още предпочита да остане безмълвенъ въ това вонящо блато на комунистическа пропаганда и комунистически агенти и да бута колесницата на софиското комунистическо правителство подъ предлогъ, че не се занимава съ политика, то си остава за негова смѣтка....

Има и други нѣща, които ни каратъ да стоимъ въ безмълвие и почуда предъ необяснимия характеръ на известни явления. Ние не можемъ да разберемъ какъ така родителитѣ на Борисъ Велчевъ, споменатъ по-горе могатъ да получаватъ комунистически визи и паспорти, да се разхождатъ по Европа и сѣция този Велчевъ да съветва американцитѣ по въпроситѣ на студената война въ качеството му на платенъ чиновникъ на американското правителство. Ние не можемъ да разберемъ какъ г-жа Груева може да си продължава и българскитѣ и американскитѣ документи, нѣщо повече, е можала да добие и еднитѣ и другитѣ документи, при положението, че тя е г-жа Груева - не нѣкоя проста българска селянка, която би желала да посети сина си въ Америка. Ние знаемъ, че тѣзи работи случайно не ставатъ, най-вече при комуниститѣ. Ние не можемъ да разберемъ какъ Д-ръ Ораховацъ може да отива до Виена да се среща съ баща си, който за целта бива пуснатъ отъ комуниститѣ да излѣзе отъ България, ако не предположимъ че е вѣрно, какво, службата на Любенъ Христовъ е заета сета отъ Д-ръ Ораховацъ, ако сведенията ни за това сѣ вѣрни. Има и други нѣща, които ние не можемъ да разберемъ ако не допуснемъ, че комунистическата шпионска мрежа е оплела всички българи, които биха могли да изпъкнатъ на българската политическа сцена като водачи въ противо-комунистическата борба, и се старае всѣчески да ги дискредитира и направи невъзможни за освободителното дѣло. Г. Теневъ бѣше правъ когато забелѣза, че българскитѣ работи въ емиграция седирижиратъ отъ София.

Тукъ се повдигна въпросъ, продължи Д-ръ Койчевъ, за г-жа Чуканова, която била свидетелствувала въ Вашингтонъ въ полза на комунистическата теза за поробването на България. Г-жа Чуканова бѣ специално избрана за тази задача. Онѣзи, които я изпратиха тамъ знаеха, коя е тя, знаеха, че тя е бивша комунистическа кореспондентка и ще представи работитѣ по комунистически. Тѣ не можеха да не знаятъ това. Тѣ иматъ сто души български агенти, които ежедневно вървятъ въ стѣпките на Калинъ Койчевъ и Спасъ Райкинъ, та предполага се, че иматъ още толкова да вървятъ следъ комунистическитѣ агенти. Тѣ трѣбва да сѣ знаели коя е г-жа Чуканова и не случайно сѣ я изпратили въвъ Вашингтонъ.

Споредъ нѣкои последни сведения комуниститѣ въ България решили да дискредитиратъ освободителната борба въ емиграция и си послужили за тази целъ съ рекордирани извадки отъ доклади и заседания, които представлявали изявленията на нѣкои нашени голѣмци въ чужбина. Комуниститѣ събрали концлагериститѣ въ Куциянъ и имъ изсвирили на грамофонни плочи въпроснитѣ изявления съсъ забележката: "Тѣзи работи не ги казваме ние - казватъ ги онѣзи които вие смѣтате за водачи въ емиграция", "Това сѣ думитѣ на вашитѣ генерали, на вашитѣ дипломати и политици въ емиграция"... Е добре, продължи Д-ръ Койчевъ, такава е дѣйствителността и ние можемъ само по единъ начинъ да помогнемъ да се излѣзе изъ това положение - като го изнесемъ на публична дискусия и поставимъ всѣкиго на мѣстото му. Вие нѣма да чуete, разбира се нищо по "Радио Свободна Европа" и "Гласа на Америка" - за това нѣма да чуятъ нищо въ България, че една група българи днесъ сѣ събрали въ Ню Йоркъ и сѣ се събрали и сѣ протестирали противъ комунизма. Ако тѣ съобщятъ това то ефекта отъ комунистическитѣ вакханалии би се изпарилъ и комунистическата кауза би пропаднала. Тѣ не биха съобщили, не биха допуснали щото въ България да се чуе, приятелитѣ на Тончо Теневъ, на Калинъ Койчевъ, на Дора Гъбенска или Райкинъ и на всички преждеговоривши, че тѣ сѣ протестирали противъ комунистическата тирания. Това би било противъ инструкциитѣ дадени отъ София. Но тѣ не биха се поколебали да съобщятъ, че като дойде една руска балерина въ Америка, тя си крѹва обуца за 35 долара, така че всѣки българинъ да повѣрва на комунистическата пропаганда за скѣпотията въ Америка....

Ние не можемъ да премълчимъ тѣзи работи, заключи Д-ръ Койчевъ. Нашата борба би била безпредметна, ако ние бихме премълчали тѣзи работи. Ние ще продължимъ да слагаме прѣста въ раната, безъ огледъ на това кой и колко ни упреква, защото знаемъ, че сме на правъ пътъ..

Следъ това председателстващиятъ г. Райкинъ събщи, че е постъпило предложение отъ тримата езекутивни директори на Българския Националенъ Съветъ - г. Тончо Теневъ, г-жа Дора Гъбенска и Д-ръ Калинъ Койчевъ да се изпрати специално писмо до Председателя Айзенхауеръ съсъ следното съдържание:

Уважаеми г. Председателю:

Съ дълбока загриженостъ, ние, членове на Българския Националенъ Съветъ, се събрахме и тази година да протестираме противъ незаконното заграбване на България и установяването на днешния тираниченъ режимъ преди шестнадесетъ години /9.9.1944/, отъ съветскитъ войски.

Българскиятъ Националенъ Съветъ, който обединява българскитъ политически партии, политически организации, професионални, просвѣтни и благотворителни общества въ чужбина, настоява и моли щото вие да подкрепите нашия протестъ и отричане на наложеното отъ Съветския Съюзъ Правителство въ България.

Нашитъ надежди и надеждитъ на цѣлия български народъ за освобождение, следъ разочарованията на едно шестнадесетгодишно робство сѣ на път да рухнатъ. Нашето довѣрие и довѣрието на цѣлия български народъ въвъ водачеството на западнитъ демокрации чезне въвъ водовъртежа на последнитъ международни събития. Нашата вѣра и вѣрата на цѣлия български народъ въ доброто име на американскитъ служби натоварени да ръководятъ борбата противъ комунизма е разколебана отъ текущата имъ политика на покровителство на комунистическитъ агенти и възприемане на про-комунистическо тълкувание на българскитъ политически събития - за почуда и отчаяние на българската общественостъ въ изгнание и българския народъ въ отечеството.

Ние твърдо вѣрваме, че единъ изразъ на лична загриженостъ отъ ваша страна за страданията на българския народъ по този случай ще даде новъ устремъ и сила на нашия народъ и неговата борба за свобода. Крайно време е щото на българския народъ да се даде малко кредитъ като съюзникъ въ свѣтовната борба противъ комунизма и да не бжде повече считанъ за традиционенъ съюзникъ на Русия отъ една зле осведомена преса и обществено мнение.

Ползуваме се отъ случая да ви увѣримъ въ нашата подкрепа и молитви презъ предстоящитъ усилни дни инсценирани отъ нахалността на Съветския Премиеръ идващъ въ Америка и да настояимъ щото вие да обърнете вниманието на свѣта върхо незаконната намѣса на ружиктѣвойски въ българскитъ работи преди шестнадесетъ години и до сега.

Съ най-дълбока почитъ: Тончо Теневъ
Дора Гъбенска
Д-ръ К. Койчевъ

Събранието удобри предложеното писмо съ аплодисменти. Г. Райкинъ прочете предложената отъ г. Теневъ резолюция де Конгресманъ Уолтъръ:

"Членоветъ на Българския Националенъ Съветъ, участвуващи въ протестното събрание противъ днешния комунистически режимъ въ България единодушно реши да настоя предъ Кангресманъ Францисъ Уолтъръ, Председателъ на Сенатската комисия за противо-американска дѣйностъ, да започне немедлено следствие на службитъ натоварени съ българскитъ работи въ Стейтъ Департмънтъ и Централната Тайна Служба, които сѣ дали обилни доказателства въ издигането на бивши величия на българското комунистическо правителство на отговорни позиции и въ прокарването на про-комунистически тълкувания на българскитъ политически въпроси"

И тази резолюция бѣ удобрена съ акламации. Следъ това събранието се закри и на присѣтстващитъ се раздаде жито за "Богъ да Прости".

ВТОРИЙ ЮНИЙ.

М. Г. ГЕРГОВЪ - Бъфало

Членъ на Ц.У.С. на Б.Н.Ф.

Нѣма глава, която да не е готова да се отдѣли отъ плещитѣ си въ името на свободата!

Вторий юний - една велика дата! Отпечатана съ огнени букви не само въ историята ни, но и въ сърдцето на всѣки българинъ обичащъ силно свободата. Една дата на която загина единъ великъ българинъ, на която дата съ вражески куршумъ бѣ пронизано едно благородно и гениално чело - челото на великия революционеръ и поетъ Христо Ботевъ.

Комунистическитѣ сатрапи и тази година на 2. юний кощунстватъ съ паметъта на този великанъ на свободата. Каква гавра! Какво общо иматъ тези московски слуги и подтисници на българския народъ съ Ботевъ? Кой имъ даде правото да злоупотрѣбватъ съ името и идеитѣ на този човѣкъ и борець? Не! Болшевишкитѣ престѣпници не питатъ за право. За тѣхъ съществува една свещена максима - максимата на Макиавели - "Цельта оправдава средствата". Така тѣ използватъ и Ботевъ, неговитѣ идеи и неговата борба, като се мъчатъ да го направятъ предшественикъ на тѣхнитѣ гнили и извратени комунистически идеи. Но горчиво се маматъ. Българскиятъ народъ не се лъже, но страшно презира тези, които си играятъ съ честъта на Ботева - Ботевъ обичаше свободата и даде главата си за нея!

Комуниститѣ потѣпкаха свободата. За тѣхъ свободата е най-големия врагъ. Ботевъ бѣ за независимостъта на българския народъ. Българскитѣ комунисти продадоха независимостъта на България на съветскитѣ си господари. Ботевъ бѣ за република, но истинска народна република. И комуниститѣ сж за република, но република на тирания и подтисничество. Ботевъ бѣ противъ всѣкакво въ интереситѣ и правата на чуждитѣ народи, противъ империализма и експлоатацията на човѣшкия трудъ. Комуниститѣ не само, че се показаха като най-големитѣ империалисти въ историята на човѣчеството, тѣ погълнаха съ небивало насилие цѣли народи, но изсмукватъ и последнитѣ жизнени сили и труда на тѣзи народи - експлоатация каквато и при най-страшното робовладелчество не е съществувала.

Ботевъ бѣ честенъ и справедливъ. При комуниститѣ не може да се говори за честностъ и справедливостъ. Ботевъ умѣеше да мрази, но и силно да люби. Комуниститѣ могатъ само да мразятъ. Ботевъ бѣ за човѣщината. При комуниститѣ съществува само звѣрщина. Не е необходимо човѣкъ да навежда примери за тѣхнитѣ звѣрства. Тѣ на всички сж познати. Убийствата и начина по който ги извършиха ще останатъ незаличими въ паметъта на българския народъ!

Не! Ботевъ не е вашъ, подтисници на българския народъ! Той не е никакъвъ предшественикъ на вашитѣ престѣпни идеи. Вие го знаете това сами по-добре отъ всѣки другъ!

Ботевъ е на българския народъ - неговъ синъ. Синъ на свободата, справедливостъта и човѣщината. Бичъ противъ кървавия ви режимъ.

Ние тукъ въ емиграция - синове на българския народъ, както и всѣки свободолубивъ българинъ тамъ въ България ще следваме величавия примеръ на Ботевъ и не се плашимъ за главата си когато се касае за свободата!

" ЖИВЪ Е ТОЙ, ЖИВЪ Е ! " - живъ е на всѣки!

БУРНА МАСОВА ДЕМОНСТРАЦИЯ ПРЕДЪ БЪЛГАРСКАТА МИСИЯ
ВЪ НЮ ЙОРКЪ ОРГАНИЗИРАНА ОТЪ БЪЛГАРСКИЯ
НАЦИОНАЛЕНЪ СЪВЕТЪ

Присъствието на Крушчевъ и сателититѣ му отъ източна Европа, въ това число и Тодоръ Живковъ, Секретарь на Българската Комунистическа Партия, въ Ню Йоркъ раздвижи всички национални противокомунистически групировки. Освенъ масовитѣ общи демонстрации противъ Крушчевъ отдѣлнитѣ народности политически организации проведоха такива и предъ съответнитѣ комунистически представителства въ Ню Йоркъ. Сърби и хървати демонстрираха предъ Югославската мисия, унгарци предъ унгарската, албанци предъ албанската и т.н. Въ тази обща акция противъ говорителятѣ на Москва настанили се на гърба на поробенитѣ народи българскитѣ емигранти въ Ню Йоркъ заеха челно мѣсто и представиха достойно нашата антикомунистическа емиграция.

На 25 септемврий, недѣля, 5 часа следъ обѣдъ повече отъ 250 демонстранти организирани отъ Българския Националенъ Съветъ, начело съ българското знаме и множество плакати съ противокомунистически лозунги се събраха предъ зданието на българската комунистическа мисия при ООН на 73 улица и въ продължение на половинъ часъ изразиха протеста си и чувствата си противъ комунистическата тирания въ България. Нестихващитѣ протести отекнаха въ съседнитѣ квартали и привлѣкоха вниманието на множество зрители. Когато възбуждението на демонстрантитѣ достигна връхната точка, точно срещу зданието на комунистическата мисия се изправи Д-ръ Калинъ Койчевъ и въ кратка речъ на английски заклеими комунистическитѣ тирани на българския народъ. Преди приключване на демонстрацията на същото мѣсто застана члена на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. г. Спасъ Райкинъ и въ кратко вдъхновено слово порица терористическия комунистически режимъ на убийцитѣ на българския народъ. Речитѣ на двамата говорители бѣха изпратени съ продължителни ПРОТЕСТИ отъ страна на демонстрантитѣ противъ комунистическия режимъ въ България. Следъ това демонстрацията, начело на която вървяха г. Тончо Теневъ, Д-ръ Калинъ Койчевъ и Спасъ Райкинъ, се отправи къмъ Съветската мисия, кадето се присъедини къмъ общата много-национална демонстрация противъ Крушчевъ.

Д. Георгиевъ

НЕКА ВСЪКИ СИ ВЗЕМЕ БЕЛЕЖКА - ФАКТИ И ДОКУМЕНТИ

/Обяснителни бележки къмъ стр. 33/

Въ отпечатаното отъ Ню Йоркъ Таймсъ факсимиле на английски се съобщава, че Д-ръ Георги Т. Обрешковъ се намира понастоящемъ на Пловдивския Мостренъ панаиръ заедно съ други трима български доктори отъ Америка. Въ останалитѣ факсимилета отъ "Единъ Заветъ" и "Свобода" отпадналитѣ отъ Българския Националенъ Фронтъ "политици-общественици" сами разкриватъ връзкитѣ си съ Д-ръ Обрешковъ и приятелитѣ му: Любенъ Христовъ, Боянъ Чукановъ, Никола Балабаневъ, Никола Пенчевъ и др. Трагедията на Л. Христовъ е известна на всѣкиго. За Боянъ Чукановъ, Пресъ-Аташе на българското комунистическо правителство във Вашингтонъ до 1950 г. и съпругата му - кореспондентка на "Работническо Дѣло" по време на "Народния Сядъ" отправяме читателитѣ си къмъ публикуваната въ този брой статия на английски "Картитѣ сж на масата" и факсимилетата на стр. 35, отъ показанията и въ които защитава българскитѣ комунисти и кървавитѣ имъ издевателства. Никола Балабановъ бѣ комунистически пълномощенъ министъръ. Снимката е отъ в. "Свобода" на Д-ръ Любеновъ. На нея личатъ отъ дѣсно на лѣво: У. Момчиловъ, Д-ръ Обрешковъ, г-жа Обрешкова, Д. Димитровъ - правъ, Христо Статевъ. Съ тѣзи хора, съ Христовъ, Обрешковъ, Чукановъ и Балабановъ Статевци, Любеновци, Генчевци и с-ие се заловиха да разрушаватъ Българския Националенъ Фронтъ! Нека всѣки си вземе бележка! Това сж факти и документи изнесени въ "Единъ Заветъ" и "Свобода"! Статевъ заведе приятелитѣ си въ комунистическото блато!

МОМЕНТИ ОТЪ ДЕМОНСТРАЦИЯТА - ПРОТЕСТЪТ
ПРОТИВЪ ЧЕРВЕНАТА ТИРАНИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ
ПРЕДЪ ЗДАНИЕТО НА КОМУНИСТИЧЕСКАТА БЪЛГАРСКА МИСИЯ ПРИ ОРГАНИЗАЦИЯТА
НА ОБЕДИНЕНИТЪ НАРОДИ, НА 25. СЕПТЕМВРИЙ Т.Г. - НЮ-ЙОРКЪ.

/ Вижъ дописката на предната страница /

Въ своята речъ предъ българската комунистическа мисия, д-ръ Койчевъ каза между другото: "Американци, ние, българскитъ политически емигранти отъ комунистическото робство, протестираме противъ правото на българската комунистическа делегация да представлява българския народъ предъ Организацията на Обединенитъ Народи. Живковъ и с-ие не представляватъ българския народъ! Тъ представляватъ робството и тиранията! Тъ сѫ палачитъ на България!..... Българскиятъ народъ не може да говори! Той е нѣмъ, обезправенъ, тормозенъ и убиванъ..... Нашъ дългъ е да протестираме и говоримъ отъ името на нашия народъ и се боримъ докато слънцето на свободата и демокрацията не изгрѣе надъ измъчена България!"

Г-нъ С. Райкинъ съ чувство на възмущение и умраза, се обърна къмъ насъбралитъ се американци и представители на народитъ задъ желѣзната завеса, съ издигната рѣка на обвинение срещу българската комунистическа мисия: "Драги американци, драги съотечественици и приятели, тукъ вътре въ това здание, на свободна американска земя, сѫ палачитъ и убийцитъ на нашитъ бащи, нашитъ майки, братя и сестри! Това не сѫ представители на нещастния български народъ, а негови гробокопатели! Нашитъ майки шестнадесетъ години носятъ чернитъ забрадки. Ние никога нѣма да забравимъ това и ще се боримъ за възтържествуване на правдата и за утрешна свободна и демократична България!"

ВНИМАНИЕ ОТЪ СТРАНА НА ОФИЦИАЛНИТЪ ВЛАСТИ ВЪ КАНАДА КЪМЪ НАШАТА ОРГАНИЗАЦИЯ.

На 16.май т.г. говернъора на провинцията ОНТАРИО - Канада даде въ своята официална резиденция приемъ въ чeстъ на представителитъ на организациятъ. Отъ българска страна сж били поканени и сж присъствували на този приемъ председателя на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. г.д-ръ Иванъ Дочевъ съ съпругата си председателя на клона на Б.Н.Ф. въ Торонто г.инж. Ангелъ Гъндерски.

Това подчертано внимание на официалнитъ власти въ Канада къмъ нашата организация ние високо ценимъ, още по-вече като се има предвидъ, че отъ българска страна сж били поканени и сж присъствували на приема само представителитъ на нашата организация.

НОВЪ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА КЛОНА НА Б.Н.Ф. ВЪ ТОРОНТО.

Следъ успѣшно приключване на четвъртия конгресъ на организацията, станалъ на 5 и 6 мартъ т.г. въ Ню-Йоркъ, на 24 априлъ т.г. клона на Б.Н.Ф. въ Торонто - Канада направи своето годишно събрание. Делегатитъ отъ конгреса дадоха своя отчетъ, който бѣ удобренъ. Досегашния управителенъ съветъ на клона и контролната комисия дадоха също своитъ отчети, които бѣха приети, следъ което при пълно единодушие се избра новъ управителенъ съветъ на клона въ съставъ:

председателъ инж. А. Гъндерски
подпредседателъ Г. Миленковъ
секретаръ - касиеръ Ц. Градинаровъ
членове Ив. Лалевъ и Я. Яцовъ
контролна комисия В. Мининъ, А. Цвѣтиновъ и Т. Златковъ.

Следъ избора на новата управа бѣ разгледанъ въпроса относно образуването на Българския Националенъ Съветъ. Събраието единодушно одобри направеното и реши организацията да укаже пълно съдействие, като участвува най-активно въ дейността на Българския Националенъ Съветъ.

НОВЪ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА КЛОНА НА Б.Н.Ф. ВЪ БЕЛГИЯ.

На 3. май т.г. клона въ Белгия е ималъ своето годишно събрание и следъ като досегашния управителенъ съветъ е билъ освободенъ отъ отговорностъ е билъ избранъ при пълно единодушие новъ управителенъ съветъ въ съставъ:

председателъ Кирилъ Кириловъ
подпредседателъ Тоню Тоневъ
секретаръ Господинъ Стойковъ
касиеръ Дачо Николовъ
контролна комисия Цанко Цанковъ, Боянъ Димитровъ и Христо Филипovъ.

Протокола за избора на новата управа е билъ изпратенъ до председателя на Ц.У.С. г.д-ръ Иванъ Дочевъ за одобрение и е билъ удобренъ съ което новата управа е влезла въ изпълнение на длъжността си.

СЕКЦИЯ ОТЪ КЛОНА НА Б.Н.Ф. БЕЛГИЯ ВЪ ГР. ЛИЕЖЪ.

На 18.априлъ т.г. въ гр. Лиежъ - Белгия е била образувана секция отъ клона на Б.Н.Ф. въ Белгия. Съ пълно единодушие сж били избрани Ангелъ Атанасовъ за председателъ и Стефанъ Атанасовъ за секретаръ на секцията.

ИСТАМБУЛЪ - ТУРЦИЯ.

Въ канцеларията на Ц.У.С. се получи декларация отъ шестъ новоприсигнали българи - емигранти въ Истамбулъ - Турция / именована по понятни причини сега не публикуваме / които се присъединяватъ къмъ Б.Н.Ф. и деклариратъ готовността си да работятъ съ всички за преуспѣването на организацията, която е известна въ България като най-силната и безкомпромисна

емигрантска организация, бореща се против комунизма за освобождение на поробената ни Родина.

ШУТГАРДЪ - ГЕРМАНИЯ.

Въ канцеларията на Ц.У.С. се получи писмо отъ клона на Б.Н.Ф. въ Шутгардъ - Германия подписано отъ председателя д-ръ Н. Василевъ и секретаря аеро инженеръ А. Таневъ съ което сме помолени да съобщимъ, че лицата Ив. Шоповъ, Кр. Ловачевъ, Гашевъ и Севъровъ не сж членове на клона на Б.Н.Ф. въ Шутгардъ.

НОВИНИ ОТЪ ЧИКАГО.

На 23.май т.г. въ едно скромно тържество ръководнитѣ лица на клона на Б.Н.Ф. сж провазгласили общинския съветникъ Чарлзъ Х. Веберъ / 45-та градска частъ / и Илиноиския сенаторъ Йосифъ Ф. Фанта за доживотни почетни членове на клона на Б.Н.Ф. - Чикаго за тѣхната особено полезна и безкористна служба и помощ на българскитѣ стари заселници и нови прокудени синове на България и голѣмитѣ имъ симпатии и подчертано приятелство къмъ българитѣ и тѣхната борба за свобода и независимостъ и отърсване отъ робството на комунизма.

Поднесени имъ бѣха специални дипломи, български членски значки и български трикоълори.

-"

На 23.юлий клона начело съ българския трибагренникъ и надписа " България " взе участие въ протесното събрание въ Грандъ Паркъ срѣщу комунизма, като частъ отъ програмата изработена отъ специаленъ комитетъ подъ председателството на кмета Делей и въ връзка съ седмицата на " Поробенитѣ народи ". Клона на Б.Н.Ф. участвува заедно съ другитѣ приятелски организации, дружества и групи отъ и подъ името на Българския Националенъ Съветъ.

-"

Клона на Б.Н.Ф. устрои на 11. септември т.г. траурно възпоменателно тържество съ панихида въ паметъ на О Бозе почившия нашъ царъ Борисъ третий и за всички български герои паднали за свободата следъ 9.9.1944 год.

Панихидата бѣ отслужена въ руския катедраленъ храмъ " Св.Троица " отъ руския православенъ владика Н.В.П. Серафимъ въ съслужение отъ трима свещеници. Цѣлата българска национална колония се бѣ стекла на това тържество за да отдаде почитъ къмъ паметта на нашитѣ велики покойници.

Следъ панихидата говори за живота, дѣлото и трагичната кончина на царя Обединителъ, д-ръ Г. Паприковъ, а за падналитѣ отъ комунистическа рака български говори инж. С.Овчаровъ. Раздадено бѣ хито за " Богъ да прости! "

-"

На 12. септември т.г. на нашиятъ отличенъ приятелъ и съидейникъ г.Георги Чиликовъ и съпругата му се роди първи синъ, който бѣ нареченъ на името на дѣдо си - хубавото българско име Бойчо. Да даде Богъ Бойчо да стане левентъ и юнакъ като легендарния Бойчо войвода!

-"

На 17. септември т.г. нашиятъ добъръ приятелъ и съмишленикъ г. Йорданъ Гарчевъ се Вѣнча за симпатичната госпожица Ингридъ, която е отъ норвежко потекло. Свадбеното тържество се състоя въ едно отъ най-реномиранитѣ заведения въ Чикаго при стечение на много приятели на младото семейство - американци, норвежци и българи. Честито и да е на добъръ часъ!

-"

На 19. септември т.г. на подпредседателя на нашия клонъ г.Горанъ Йордановъ и неговата съпруга Соня се роди второ момиченце, което бѣ наречено на името на баба си - Елизабетъ. Да е живо и здраво на родителитѣ си!

-"

На 21. септември т.г. на нашиятъ отличенъ приятелъ и известенъ лѣкаръ д-ръ Ламбро Димитровъ и съпругата му се роди второ момченце, което бѣ наречено на името на дѣдо си Атанасъ - Димитъръ. Да е живъ и здравъ юнака и стане като баща си борець за свободата!

На 25.септември т.г. дъщерята на нашият най-добър съидейник и приятел Цвѣтанъ Гавриловъ, Кина се омъжи за младиятъ момъкъ Робертъ Евансъ. На свадбеното празненство, което стана въ имението на г.Гавриловъ, се бѣ стекла цѣлата българска колония отъ Чикаго, а и много българи отъ околнитѣ щати. При печени агнета и руйно вино, така както винаги семейство Гаврилови сѣ устройвали тѣхнитѣ семейни тържества, свадбата мина чисто по български! Да дава Богъ животъ и здраве на семейство Гаврилови и на младоженцитѣ пълна къща съ деца и берекетъ.

НОВИНИ ОТЪ ТОЛЕДО

На 7.май т.г. източноправославната църква въ Толедо " Св.Георги " отпразднува своя патроненъ празникъ.

Въ шестъ часа вечерята отецъ Николовъ отъ гр.Детроитъ и архимандритъ Йончевъ извършиха църковното Богослужение. Църквата бѣше препълнена съ богомолци, между които бѣ и уважаемия г. Михаилъ Демесъ - кметъ на гр. Толедо, отъ сирийски произходъ, източно православенъ. Следъ Богослужението бѣ даденъ банкетъ въ църковната зала, който бѣ ръководенъ отъ г. Иванъ Поповъ.

За пръвъ път, отъ 25 години насамъ, споредъ изказаното мнение на г. Крумъ Лунгаловъ предъ българската емиграция, съ предварителното разрешение отъ кмета на града и съ знанието на председателя на църковното настоятелство г. Пандо Поповъ, въ църковната зала, препълнена съ посетители и съ гости отъ други градове, бѣ издигнатъ българскиятъ триколюръ съ окаченъ на него Орденъ за храбростъ.

Сервирани бѣха, споредъ българския обичай, печени агнета и руйно вино. Следъ вечерята г. Иванъ Поповъ представи и даде думата на г. Крумъ Лунгаловъ, членъ на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. Последниятъ говори за значението на св. Георги, патроненъ празникъ на Ордена за храбростъ и на победоносната българска армия, която записа светли страници въ нашата история. Г. Лунгаловъ сяко напомни за традициитѣ и обичаитѣ на българския народъ, за дѣлата, дейността и дълга на Б.Н.Ф., начело съ истински патриоти и водачи на националната българска емиграция.

Следъ това бѣ представенъ и дадена думата на председателя на клона на Б.Н.Ф. въ Толедо, който изтъкна славното историческо минало на българския народъ, преминалъ презъ много бури и изпитания. На края сящиятъ завърши съ пожеланието всички българи - емигранти да присъединятъ своитѣ усилия въ Б.Н.Ф. въ борба противъ комунизма.

НЮ-ЙОРКЪ

Ню-Йоркскиятъ клонъ на Б.Н.Ф. взе най-активно участие въ протеснитѣ акции противъ идването на Хрущевъ въ Организацията на Обединенитѣ Нации и марионеткитѣ му - " представители " на сателитнитѣ държави. Членоветѣ му бѣха въ първитѣ редици, както на акциитѣ предъ руската мисия, О.О.Н., така и на протеста предъ българската мисия.

Клона проектира организирането за честване на празника на народнитѣ будители, съ подходяща литературна програма.

Въ най-скоро време ще се свика специално събрание, на което ще се излъчи конгресния организационенъ комитетъ, който ще вземе грижата за успешното изнасяне на юбилейния конгресъ на БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ.

Клона въ Ню-Йоркъ е на своя постъ и достойно ще изпълни своя дългъ по изнасяне на юбилейния конгресъ. Надяваме се, че и всички други клонове на Б.Н.Ф. по цѣлия свѣтъ ще взематъ присърдце и още отъ сега ще се готвятъ за успешното изнасяне на този конгресъ.

ГОТВЕТЕ СЕ ЗА ПЕТИЯ ЮБИЛЕЕНЪ КОНГРЕСЪ НА Б.Н.Ф. ВЪ НЮ-ЙОРКЪ.

ИНФОРМАЦИОННИЯ БЮЛЕТИНЪ НА ЗАДГРАНИЧНОТО ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО
НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОДЕНЪ ЗЕМЕДЪЛСКИ СЪЮЗЪ.

Последното извънредно издание на " Информационния бюлетинъ " на Б.З.Н.С. - Д. Гичевъ, е единъ сериозенъ приносъ въ българския емигрантски печатъ. Бюлетина дава пълна и обективна преценка на предишнитъ усилия за събиране на силитъ на българската политическа емиграция, разяснява причинитъ за неуспѣхитъ и дава критиченъ, изчерпателенъ и идеенъ анализъ - репортажъ на събитията по образуването на Българския Националенъ Съветъ.

Българския Народенъ Земедѣлски Съюзъ, който е единъ отъ стълбоветъ на Българския Националенъ Съветъ, въ това си издание дава осезателенъ приносъ за популяризирането и закрепването на Съвета.

Особено впечатление прави прямотата да се изяснятъ нѣкой факти отъ значение въ историческото развитие емигрантскитъ български работи. На едно мѣсто въ бюлетина, където се говори за усилията на срѣди нѣмаци нищо общо съ българския народъ и съ емиграцията да съветватъ и говорятъ отъ името на Царя, се казва, че тѣ пропаднали, защото по това време около още непълнолетния Царъ е имало едно лице "пропито съ чувство на отговорностъ и политическа съвестъ, което съ цената на своитъ лични интереси осуети за тогава всички тези вредни домогвания и необуздани стремежи..."

Несъмнено тукъ става дума за полковникъ Малчевъ и за неговата дейностъ и роля, която единъ денъ историята ще оцени, безспорно като една положителна и полезна.

ПОСЛЕДНОТО ЗАСЕДАНИЕ НА УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТЪ НА АМЕРИКАНСКИТЪ
ПРИЯТЕЛИ НА АНТИБОЛШЕВИШКИЯ БЛОКЪ НА НАПОДИТЪ.

На 7.октомврий т.г. въ хотелъ " Нью-Йоркъръ " се състоя извънредно заседание на управителния съветъ на АПАБН. Трѣбваше да се направи преценка на дейността и акциитъ проведени по случай посещението на Хрущивъ, както и да се направятъ планове за евентуални бъдащи прояви.

Поради важността на заседанието бѣха поканени да присъстватъ и представители на други голѣми американски организации, както и видни общественици, между които О.К.Армстронгъ, председателя на "Американската конференция за миръ и свобода чрезъ освобождение", Жъстинъ Макарти - председател на Американския акционенъ комитетъ, г-жа Дауни - председателка на " Американската асоциация на просвѣтнитъ деятели", майоръ Енрико Деланса - бившъ министеръ на въздухоплаването на революционното правителство въ Куба, който напустина Кастро, следъ като правителството се инфилтрира отъ комунисти, председателя на Албанския националенъ комитетъ, на Американското студентско движение и други представители на различни емигрантски организации.

Докладъ за проведенитъ акции даде председателя на АПАБН д-ръ Койчевъ, следъ което въ дебатитъ взеха участие всички представители на различнитъ организации.

Особено мѣсто въ дебатитъ взеха изказванията на О.К.Армстронгъ, на Джъстинъ Макарти, на Вилиямъ Стекъ - представителъ на Обединения Акционенъ Украински комитетъ въ Нью-Йоркъ, на г. Безугловъ и на г. Спасъ Райкинъ който говори последенъ и направи обобщение на изказванията.

Взема се решение следущата последна демонстрация-събрание да стане следната недѣля - 16.октомврий т.г. - 1 часа следъ обѣдъ въ парка намиращъ се между седмата и десетата улици и между авеню А и Б - Манхатанъ. Тази демонстрация ще бѣде много кратка, но въ замѣна на това ще бѣде изнесена по много ефектенъ начинъ.

IT SHOULD NOT BE OVERLOOKED!

Except John D. Diefenbaker, Canadian Prime-Minister

NEITHER PRESIDENT DWIGHT D. EISENHOWER

NOR PRIME MINISTER HAROLD MACMILLAN

SPOKE ONE SINGLE WORD IN DEFENSE OF THE CAPTIVE NATIONS

IN THE UNITED NATIONS.

THEY LET THIS UNIQUE OCCASION GO.....

DOES THIS DELIBERATE OMISSION MEAN ABANDONMENT?

ДА НЕ ОСТАНЕ НЕЗАБЕЛЯНО!

Съ изключение на Джонъ Д. Диефенбакеръ, Министъръ - Пред-
/седателъ на Канада

Нито Председателътъ Дуайтъ Д. Айзенхауеръ

Или Министъръ-Председателътъ Харолдъ Макмиланъ

Казаха една единствена дума въ защита на поробенитъ на-
/роди

Въ Организацията на Обединенитъ Народи!

Тъ пропуснаха този изключителенъ случай!

ОЗНАЧАВА ЛИ ТОВА НАРОЧНО ПРОПУСКАНЕ ИЗОСТАВЯНЕ?

"BORBA" - August-September, 3/18, New York, 1960

P.O. Box 2131, Grand Central Station, N.Y.
